

Veselin Vesko Milović
DA LI TI JE NEKO REKO

Veselin Vesko Milović
DA LI TI JE NEKO REKO

Izdavač
Autor

Kompjuterska obrada
Veselin Vesko Milović

Dizajn korica
Veselin Vesko Milović

Lektura
Prof. Stanka Stanojević

Recenzent
Prof. Zorica Joksimović

Štampa
GolbiPrint

Tiraž
300

Veselin Vesko Milović

Zbirka pjesama

DA LI TI JE NEKO REKO

2024.

Uvodna riječ autora

Zadovoljstvo pisanja koje ispunjava svakog stvaraoca, posebno kad završi svoje djelo, sigurno nije potpuno ako to ne podijeli sa svojim prijateljima. Imajući upravo takav doživljaj, nakon svake napisane i objavljene pjesme na portalu Montenegrina.net, istu sam proslijedio svojim prijateljima. Želio sam sa njima da podijelim zadovoljstvo stvaranja i naravno, da dobijem povratnu informaciju, jer mi je njihovo mišljenje o onome što radim veoma značilo.

Među njima je bilo dosta poznatih stvaralaca iz raznih oblasti umjetnosti, vrsnih književnika, slikara, umjetnika, zatim kolega koji prate crnogorsku i širu književnu scenu, kao i onih koji nijesu iz oblasti književnosti, ali je veoma dobro poznaju i sa zadovoljstvom prate ostvarenja u njoj. Nakon svake objavljene pjesme, prijatelji su slali svoja zapažanja u vidu kritika, primjedi, pohvala, sugestija, šaljivih dosjetki, pjesama... Zajedničko za sve njih je da su pisani srcem i da je svaki od njih imao uticaja za nastavak mog rada. Svaki od komentara unosio je radost i pokretao na dalji rad, a kako i ne bi kad je pisan srcem. To se nastavilo iz pjesme u pjesmu i nastao je pozamašan broj komentara.

Nakon nekoliko pjesama javila se ideja da ove dragocjene komentare objavim uz odgovarajuću pjesmu i na taj način neosporno

obogatim zbirku. Naravno, radi što spontanijeg i iskrenijeg komentaranja pjesama, autori komentara su obaviješteni tek kad je zbirka završena i kad sam tražio njihovu saglasnost za objavljivanje. Svi objavljeni komentari su originalni bez bilo kakvih prepravljavanja i dočerivanja. Koristim priliku da im se svima zahvalim na praćenju mog rada u dužem periodu, iskrenim komentarima i saglasnošću da se isti objave. Posebno želim da se zahvalim prof. Zorici Joksimović, bez čijih konstantnih podstreka, bilo bi pjesama, ali vjerovatno ne i ove zbirke.

Zbirka je raznolika što se tiče tema koje su zastupljene, a isto tako i kad su u pitanju uzrasne kategorije čitalaca kojima je namijenjena. Samim tim, zaista se može reći da će u zbirci biti, kako se to često kaže: „za svakog po nešto“. Nadam se da će svi oni do kojih zbirka dođe biti zadovoljni mojim prvijencem.

Kad se šetim!

Da li ti je neko reko

BABA KIĆA

Nekad davno nije bilo,
vaspitača i vrtića,
sve najbolje u životu,
nauči nas baba Kića.

Prvi korak, prvi zubić,
o tome se i sad priča,
koliko je nama dala,
draga naša baba Kića.

Prvo slovo, prvu riječ,
postadosmo svjesna bića,
dala nam je puno znanja,
draga naša baba Kića.

Pričala nam priče mnoge,
vodila nas do parkića,
moraju se biljke čuvat,
tako kaže baba Kića.

Voljeli smo kucu, macu,
tek izleglog malog ptića,
sa njima je život ljepši,
tako kaže baba Kića.

Pričala nam i o hrani,
ako želiš do mladića,
kačamaka moraš jesti,
tako kaže baba Kića.

Veliko ti zato hvala,
izrastosmo u đetiće,
što bi bilo pitanje je,
da nam nije babe Kiće.

*Predivnoooooo! Svaka ti se
pozlatila!*

*Dr Zoran Drašković
Ilina će je naučiti napamet...
Za lektiru.*

*Bravo, Vesko.
Literatura iz tebe zrači.
Sada sam je čitao Ilini i
Zorici.*

*I Borjanu ću kada dođe sa
košarke.*

*Boris Jovanović Kastel
Dragi moj kolega, pjesme su
ti odlične. Pjesmu o baba
Kići sam pročitala majci i
mojima, oduševili su se a
ono što nas je dirnulo je to
što se svaka dobra baka u
njoj može pronaći. Svaka
čast!!!*

*Mirjana Solujić
Ma, bravo, zapravo,
brilijantno. Nisam znao da
si i poeta!*

Ramiz Hadžibegović

Veselin Vesko Milović

MAJČINA ŠKOLA

Završi se mala škola,
sve je manje i crtića,
za školu nas pripremila,
naša draga baba Kića.

Prvog dana prave škole,
odvela me moja majka,
i uz put mi govorila,
sve će biti kao bajka.

Naučićeš razne stvari,
drugarstva ćeš mnoga steći,
što je više prijatelja,
čovjek biva mnogo veći.

Učitelja slušaj pomno,
prijatelj je tvoj najveći,
jedino se s puno znanja,
možeš nadat' pravoj sreći.

Upornost se baš isplati,
i talenat nemoj kriti,
uči, piši, knjige čitaj,
pa ćeš tako bogat biti.

S drugovima uvijek fino,
kad zatreba ti pomozi,
davanje je radost prava,
a i uslov pravoj slozi.

Starijega ti kad sretnoš,
pokloni se, kapu skini,
nemoj nikad zaboravit',
kultura se djelom čini.

*Pjesme su bas
lijepo...poučne...kao nekad.
Naučiću Ninija obje.*

*Dubravka Aleksić
Prelijepo. Svaka čast.*

S. A.

*Hvala za predivne stihove
koji nas vraćaju u bosonogo
djetinjstvo i - baš kad smo
to nehotice možda malo i
zaboravili - podsjećaju da
"... najljepše je đlačko
doba"!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

Škola mi je baš daleko,
tek je okom dokućio,
uz zahvalnost mojoj majci
već sam puno naučio.

Veselin Vesko Milović

PROZIVKA PRVAKA

Pred školom je silna masa,
sva rodbina tu sad stiže,
guraju se i galame,
da vratima priđu bliže.

Prozivka će skoro krenut,
možda ima nešto novo,
da nam đetić ne odocni,
i propušti koje slovo.

Učitelj se na muke našo,
majke, babe pa i strine,
gundā sebi sad u bradu,
samo ovaj dan da mine.

A onda je glasno reko,
mora biti nekog reda,
nastavimo li baš ovako,
neću prozvat' po razreda.

Umiri se malo masa,
od pogleda mrkog streknu,
uzaludna fina priča,
dok im čovjek dobro dreknu.

I prozivka tako poče,
al' da vidiš prave muke,
u učionicu baba 'oće,
da pripazi na unuke.

Na vratima naše škole,
brzo domar gard zauze,
pa je baki i još ponekom,
naćerao na oči suze.

*Vesko genijeee, pa bravo
OPET!*

Katarina Popović

*I ova je ista situacija...
odlična...*

Rekoh ja brzo će zbirka...

Dejan Aleksić

Prozva nas će smo najtanji!

Prozivka nas tvoja sjeti

Kako srce zna da leti!

U davne nas dane vrati

Kad se prvi prvak prati

Na put dugi, na put brižni

Koji svrše baš podvižni

Koji luču dalje nose

Da se njima svi ponose!

[Al' nam žao baba-Kiće

I valjda se jošte miće

"Sekuriti" kad je tako

Postupio naopako!]

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

Učitelju dojadilo,
obrati se u pô glasa,
'ajte kući, pa dođite,
tek na kraju drugog časa.

Preko praga kada pređoh,
ošećaj je pravi bio,
nakon ove silne gužve,
kao da sam školu završio.

Veselin Vesko Milović

PRVA DVA ČASA

Probismo se do prvih vrata,
osta iza nas silna masa,
mrdnuti se od njih niko neće,
dok ne prođu prva dva časa.

Nervoza raste, sve mi se čini,
rođaci izgleda nijesu znali,
„Naši miljenici sami u školi,
zar ne vidite da su još mali?“

Zaškripaše daske jelovog poda,
jurnu družina, u napad slavno,
treba osvojiti' mjesta prva,
za magareću klupu čuli su davno.

Potrpa se nekako družina ova,
stoje dvojica sa manje sreće,
ostade prazna zadnja klupa,
privirit' u nju niko neće.

Pojavi se učiteljica naša,
i sve joj bi odjednom jasno,
„Ja ću odredit' će će ko šedit'“,
uzviknu tada prilično glasno.

„Potpuno nebitno koja je klupa,
nemoj da neko problem pravi,
kad završite razred bitno je onda,
šta ko od vas ima u glavi“.

Učiteljica nas proziva i imena piše,
u knjigu veliku, dnevnik se zove,
pogledom ispituje sve oko sebe,
moramo upoznati uslove nove.

*Koja lepotaaaaaa divnoooo
A Vesko je raspomamljeni
pjesnik. Sad se nešto pitam
šta si mu uradila, čime si ga
nahranila pa je tako
produhovljeno i nadahnuto
ušao u rime????*

*Nešto si mu skuvala ili
stavila u salatu, priznaj!*

Marijana Mitrović

Vesko genije.

*Vratio me u davno prošle
školske dane.*

Biserka Bogović

*Ova me dobro „prodrmala,,
i vratila u osnovnu...super
je...*

Dejan Aleksić

*Čestitamo! Divnim
stihovima vratio si nas u
prve klupe, pa sad svi mi
koji smo imali sreću da nam
bude pronađena
"Izgubljena olovka" uželjeno
čekamo i sjećanje na "Prvu
učiteljicu".*

Dr Zoran Drašković

*Tačno sve vidim i zamišljam
da je stvarno bilo ovako.*

Nena Gazdić

Da li ti je neko reko

Na zidu tabla sa dosta mrlja,
bijeli sunđer i četvrtasta kreda,
u uglu velika peć bubnjara,
i drva složena u dva reda.

Desno od table bila je karta,
prilično stara, ali još važi,
kačili je svuda, pa bješe rupa,
godinama na njoj nešto se traži.

Globus je bio posebna priča,
nijesmo mi to tada znali,
kako ljudi s druge strane,
odavno nijesu na glavu pali.

Učiteljica nam održa „slovo“,
saopšti pravila kućnog reda,
„Na početku časa mora biti,
čista tabla i spremna kreda“.

„O disciplini pričati neću,
tišina potpuna mora da vlada,
ako hoćete znanja puno,
i dobre rezultate svoga rada“.

Sve nas razmjesti u klupe druge,
na magareću zaboravimo tako,
učiteljica polako ugled gradi,
znanjem i iskustvom sve rješava lako.

Za to vrijeme ispred škole,
debatu pravu rođaci vode,
za čas prebraše školski sistem,
desiše se i razne zgode.

Veselin Vesko Milović

Učiteljicu prvi put vide,
do petog koljena sve su znali,
đed joj je bio junak pravi,
najbolje ocjene svi su joj dali.

Čekanje je učinilo svoje,
bakica jedna strašno je ljuta,
„'Oće li puštat' unuka moga,
koliko traje četrdeset pet minuta?“

Čuše se koraci domara školskog,
zazvoni zvono iz njegove ruke,
dočekaše nas ispred tako željno,
kao da smo bili na strašne muke.

Da li ti je neko reko

ĐED GOJKO

Jedne hladne zimske noći,
dok pucketa iz kamina,
pričao nam đede priču,
kakva li je to milina.

Protegnuo malo noge,
a brkove stalno suče,
pogledom je priču svoju,
usmjerio na unuča.

Đedova je priča melem,
znatiželju nijesmo krili,
svi odreda, sve do jednog,
u uvo se pretvorili.

Poskoči mu jabučica,
kao grlo da podmaže,
da svi sada dobro čuju,
ono što će da nam kaže.

Priča priču sasvim tečno,
kao da je bilo juče,
ispod oka pogleduje,
da li sluša sve unuča.

Kad se šetim eh, kako je,
u vrijeme bilo moje,
teško ćete to shvatiti,
naopako sad stvari stoje.

I moj đed je isto ovako,
od vremena, još od kralja,
kroz priču mi prenosio,
šta je dobro, što ne valja.

Predivno!

*Posjeti me na mog đeda i
prađeda. Prađed je živio
skoro sto godina, sve nam je
o ratu pričao.*

Tu sam i zavoljela istoriju!

Jelena Lopičić

*Ma, bravoooo... Ovo je
antologijska pesma!!!*

Ramiz Hadžibegović

Super je i baš emotivno.

Milijana Vujović

Ne znam o'kle da vi počnem,
što je vrijedno nekad bilo,
više toga niđe nema,
sve se neđe izgubilo.

„Primjeri čojstva i junaštva“,
sigurno svi za njih znate,
Marko ih je zapisao,
jer viteški narod prate.

Što ćeš radit' no se branit',
bivalo je toga često,
junaštvo je kad pokažeš,
napasniku đe je mjesto.

Čuvaj drugog ti od sebe,
sve pošteno uvijek radi,
najveća je to vrlina,
jer se čojstvo tako gradi.

Pomagali jedni druge,
sirotinja svi smo bili,
a u duši bogataši,
to bogastvo nijesmo krili.

Prijatelje biraj dobro,
čvrste riječi i morala,
to je ono najvrednije,
što je ova zemlja dala.

U vremena naša stara,
uvijek je bilo rata,
na prijatelja čestitoga,
osloniš se ko na brata.

Da li ti je neko reko

Uvijek smo mi imali,
naprijed što nas je vuklo,
za slobodu i čast svoju,
junačko je srce tuklo.

Sloboda je iznad svega,
kao vazduh što se diše,
ako toga ponestane,
ne zove se život više.

Borili se naši preci,
za krš ljuti, duge klance,
još je Njegoš davno reko,
ne ljubimo teške lance.

Borite se za svoju zemlju,
sloboda se ne poklanja,
kao da je majka vaša,
na drugog se ne oslanja.

Vi ste mladi, sad u miru,
stvaralački nemir nek' vas prati,
sebi ćete i drugima,
sve najbolje tako dati.

Borite se, al' viteški,
mi smo puškom, a vi perom,
neka bude sve to ljudski,
sa načinom i sa mjerom.

Nije sve u parama,
al' zar nije sreća prava,
ne kaže se baš slučajno,
eh, kako se mirno spava.

Veselin Vesko Milović

Đed je Gojko pogledivo,
čak i malo rukom klepno,
spavamo li, dišemo li,
niko okom nije trepno.

Zadovoljan onda reče,
za noćas je priče dosta,
milina je gledati vas,
ali malo noći osta.

Svi moramo na spavanje,
vi da biste zdravi bili,
a i meni odmor treba,
da bi priču nastavili.

Da li ti je neko reko

ŽELJE RODITELJA

Ponavlja se priča ista,
kad ste bili sasvim mali,
„Šta želite da budete“,
sigurno su svi pitali.

Bilo je tu raznih želja,
do doktora već sam stiga',
roditelji baš to hoće,
šta ja želim baš ih briga.

Još ni pisat' nijesam poč'o,
komšiluk je cijeli znao,
roditelji već ponosni,
do doktora sam dogurao.

Baka se smješka iz prikrajka,
„Reumu će da mi makne,
nemoj nekom da na um pa'ne,
da ga slučajno prstom takne“.

Šta sve oni smislit' neće,
sve se bojim nešto kriju,
da zadive komšinicu,
možda bijeli mantil šiju.

Ne pita me niko ništa,
da l' ja hoću biti ljekar,
ili možda mornar, stolar,
inženjer ili vrsni pekar.

A đed reče ko za sebe,
„Ko zna šta će da mu sine,
najvažnije od svega je,
da nam obraz ne okine“.

*Bravo Veseline. Sve više i
više nas oduševljavaš. Znači
mora se uraditi zbirka
makar svi podigli kredit.*

*Biserka Bogović
Bravo za pravi "amarcord"
u stihu koji mnoge vraća u
dane kad se od njih
očekivalo da budu doktori i
da "dug" vrate liječenjem
starijih.*

*Dr Zoran Drašković
Divnoooo receno! Za
udžbenike je!*

Jelena Lopičić

Veselin Vesko Milović

ĐED, BAKA I UNUCI

Imao sam puno sreće,
mladost mi je bila laka,
rastao sam baš bezbrižno,
pazili me đed i baka.

Ko rastao s njima nije,
teško može to da shvati,
pravu ljubav i toplinu,
samo oni mogu dati.

Uvijek su bili spremni,
da ispune želju moju,
siguran sam ne bi tako,
radili za đecu svoju.

Čak su znali da podviknu,
kad se mama na me ljuti,
riječ kritike na moj račun,
nijesu nikad htjeli čuti.

Tata i mama često se čude,
meni se baš ništa ne brani,
kad zabrljam ponekad nešto,
opet su oni na mojoj strani.

Đed mi je dao savjeta puno,
otvorio oči za stvari prave,
vrline mnoge i sad me krase,
sve je to u stvari iz đedove glave.

Za baku sam uvijek gladan,
s tanjirom punim za mnom ide,
"Slanine i skorupa moraš jesti,
kako napreduješ, neka svi vide".

*Romaneska pjesma u kojoj
je skoro sve stalo! Bravo!*

Ramiz Hadžibegović

Vrlo nadahnuta

pjesma...svaka čast...

Dejan Aleksić

*Pročitala sam je istog trena i
đeci, jer su čekali da im
dođu đed i baba. Vrhunska
je pjesma! Sve pohvale i od
mene i od njih!*

Jelena Lopičić

*Pročitasmo u jednom dahu i
gotovo u isti mah rekosmo:
PREDIVNO!!!*

*Tvom "priručniku" za bake,
đedove i unučad nijesu ni do
koljena svi pedagoško-
didaktički-metodološki
priručnici, a uz misao Duška
Radovića: "Čuvajte mamu
da vam duže traje!"*

*usuđujem se dodati da se to
odnosi i na bake i đedove!*

Dr Zoran Drašković

*Baš me je dirnula ova
pjesma. Najviše ih vole kad
je penzija, ali Avram baš
pati što smo daleko.*

Nena Gazdić

Da li ti je neko reko

Đed me je često na nogu ljuljko,
pritom pričao priče razne,
"Kloni se onih što ništa ne rade,
njihove priče sasvim su prazne".

"Vjerovat' moraš u ljude prave,
iza kojih rezultati stoje,
oni će hrabro naprijed krenut',
uspjehe svoje stalno da broje".

Ljubav za čitanje od njih mi pređe,
čim se slova dohvatih malo,
sričući nekako slovo po slovo,
prvo štivo tako je palo.

Uvijek kad kažem đed il' baka,
kako to nekako divno zvuči,
prosto me oblije milina neka,
i nema toga što me tad muči.

Sve je to tako bilo nekad,
danas se dosta toga kvari,
čak se i ova prava ljubav,
dovodi u pitanje, zbog nekih stvari.

I dalje đed i baka unuke vole,
kao nekad, sve bi im dali,
sa druge strane nešto ne valja,
pojavio se nekako problem "mali".

Novo vrijeme donosi svoje,
sve se sa starim nekako kosi,
unuci vole đeda i baku,
samo dok poštar penziju nosi.

*Fala, đe čuo i ne čuo. Lijepa
i topla.*

Zorica Joksimović

*Sve više i jače dižemo glas,
za objavljivanje zbirke.*

Biserka Bogović

Veselin Vesko Milović

RAVNOTEŽA

Raduje se sunce danu,
da obasja i ogrije,
pokušaće ako mogne,
kao što do sad nikad nije.

Kad ugleda Zemlju našu,
i planete malo veće,
iznova se uvijek pita,
ko se oko koga tu okreće.

Nešto drugo tu je čudno,
kad se vrte stalno tako,
kako im se ne zavrti,
i ravnotežu izgube lako.

Mogle bi da skrenu s puta,
da naprave potez glupi,
da iskoče iz sistema,
i završe u crnoj rupi.

Osim što ih Sunce grije,
za sebe ih jako veže,
možda nekoj naum pa'ne,
pa riješi da pobježe.

Čak i da se i to desi,
šta bi tamo đe je hladno,
stvarno da nam nije Sunca,
baš bi bilo vrlo gadno.

*Tako je lijepa! Sviđa se
mojim dječacima.*

Jelena Lopičić

Istinski osvješčujuće riječi!

*Bravo! Prvo sam se upitao
zašto je to "za djecu", ali
sam razumio da je sve u
edukaciji onih na kojima
svijet ostaje! Samo da ne
bude kasno, s obzirom na to
kakav im se svijet ostavlja?*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

UČITELJICA

Kad se šetim moje škole,
milina me neka prati,
baš je šteta što ne može,
to vrijeme da se vrati.

Pa da opet u red stojim,
da se školi sasvim predam,
s drugarima da se igram,
simpatiju kradom gledam.

S poštovanjem i s ponosom,
ispunjen srećom, uvijek se šetim,
drage osobe što krila mi podari,
kako uspješno kroz život da letim.

Učiteljica naravno, pogađate lako,
ko bi mogao toliko da pruži,
znanja i ozbiljnosti malenoj glavi,
a potom sa njom iskreno se druži.

Nije pružala samo znanje,
učiteljica mora i da vaspita,
bilo je dosta životne škole,
„Može li bez kulture?“, znala je da pita.

Sve je u radost znala da pretvori,
čas, izlet i u ćošak kad se čuti,
bilo je tu prekora i pogleda mrkih,
ali niko nije mogao na nju da se ljuti.

Teško je naći prave riječi,
poslije svega što mi je dala,
bila mi je kao otac i majka,
i zato kažem: veliko hvala!

*Bravo Vele! Bitna je to osoba u
životu svih čestitih ljudi. Ne bi
marilo ni da si joj ime pomenuo, no
neka to bude posveta svim
predstavicama ovog uzvisenog
zanimanja!*

Nebojša Kuburović

*Tvoja poezja me razvedri, molim te,
slaži tekstove da se objavi zbirka.*

Zorica Jaksimović

*Tako je, veliko hvala. Lijepo se sjetiti
tih dana i učitelja.*

Biserka Bogović

*Preljepo. Svaka čast. Pjesma odiše
toplinom i ljubavlju.*

Katarina Popović

*Divno! A veliko hvala i tebi Vesna
što podeliš s nama ovakvu
umetnost!*

Marijana Mitrović

*Sad kad smo malo sjeli poslije dana
u kojem je s najmlađima bilo i igre i
smjeha i filma i priče o njihovim, ali
i našim školama i školicama - i ti si
nas na predivan način podsjetio na
doba za koje se, ne bez razloga,
kaže da je najljepše doba i u kome
nezamjenljivo mjesto svakome čuva
njegova učiteljica! Bravo i hvala!*

Dr Zoran Drašković

Cestitam. Super pesma!!!

Emir Buzaljko

Ja se rado sjetim moje učiteljice...

Milijana Vujović

Bravo majstore. Neumorno pišeš.

Vojo Karas

*Lijepo iskazane emocije i sjećanja
kroz pjesmu profesore, i oda jednoj
od bitnijih figura u životu svakog
djeteta.*

Nataša Purić

Koliko emocije je utkano u pjesmi.

Predivno!!!!

*Naravno, ja sam svoju učiteljicu
toliko voljela, čak i kad bi me pitala
da joj pozajmim olovku, ja bih bila
toliko ponosna, što je baš mene
izabrala... A danas...*

Jelena Lopičić

Veselin Vesko Milović

MALI HOR – AUDICIJA

„Mladi su budućnost naša“,
tako lija društvu veli,
„Nadam se da svako od vas,
sve najbolje njima želi“.

„Dajte prijedlog kako ćemo,
počet' se od nečeg mora,
da l' krenuti od zabavišta,
ili osnivanjem malog hora?“

Iznenadiše ih ideje nove,
dobro je da s ovim krenu,
prijedlozi već se čuju,
đe će stavit' novu scenu.

Odlučiše jednoglasno,
za početak nek hor bude,
svi su čvrstu riječ dali,
da će pomoć da ponude.

Dogovor je lako pao,
hor će lija da osnuje,
a roda će dugim kljunom,
novim horom da diriguje.

Nova scena već je spremna,
krtice su mnoge zvali,
za čas posla sav su teren,
kao od šale izrovali.

A onda je medo došo,
valjao se po terenu,
izravnao kao tepih,
za pjevače novu scenu.

*Mnogo je moćna pjesma!
Mnogo je danas ovakvih k'o
u pjesmi vrana i mečki, zato
smo tu đe jesmo. Svaka čast
na ovakvom tekstu...*

Jelena Lopičić

*Fina pjesmica. Podsjetila me
na moje horske dane.*

*Sabina Buzaljko-Jimenez
I Ezop si i Lafonten,
Bogami i čika-Jova!*

*Jednom rječju kapa dolje,
Ti si pjesnik starog kova!!!*

Dr Zoran Drašković

****ODGOVOR****

*Ezop, Lafonten i čika – Jova,
zvali bi te da se javiš,
jer bi bili jako ljuti
što poređenja ovakva
praviš.*

Vesko Milović

*P(r)ozvalo je mene davno,
Al' je ipak ovo glavno:*

*Najveći su moji grijesi
Što ti kažem to što jesi,*

*A kad ti se zbirka smnoži
Svak će sa mnom da se
složi!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

Al' u hor baš ne mogu,
svi od reda da pjevaju,
uslove treba zadovoljit',
muzička se pravila znaju.

Organizacija je na nivou,
audicija se nova sprema,
mališani su uznemireni,
biće da ih drma trema.

Žiri je na svom mjestu,
odlučno će da se bore,
samo najbolji mogu dalje,
hor će super sad da stvore.

Predšednik žirija je lija,
a do nje roda glavu digla,
prilika je ovo specijalna,
iz daleka mečka stigla.

Prvi na scenu slavuj stupi,
pa zar njemu ima ravna,
nema toga ko još ne zna,
porodica to je slavna.

Bile su i druge ptice,
koje se glasom diče,
jasno im je da su prošle,
zadovoljna masa kliče.

A onda na scenu sleće,
sa drveta jedna vrana,
„Željela bih ja da pjevam,
i ako nijesam talentovana“.

*Bravo, bravo i Harmonija
može ovdje da se pronade.
Hahaha. Očekujemo jednu
o Harmoninji. Sve prema
zasluzi, nema niko da se
ljuti.*

Biserka Bogović

*Aaaa, ovo je super. Baš
dobar tekst. E ovako je
taman sve hehhee. Bravo
Vesko.*

Katarina Popović

E bogami dobar hor.

Olivera Kaluđerović

*Ne znam šta kaže Vesna, al
meni se bas dojmila!*

Ramiz Hadžibegović

*Jao Veso, ala ste me
nasmijali! Sjaaajna pjesma
... i ozbiljna pjesma!!!A
Boga mi se u nekim
situacijama i prepoznadoh,
kao članica hora.*

Dijana Janković

Veselin Vesko Milović

Svi zinuli, ne vjeruju,
šta će žiri da joj kaže,
jer su javno saopštili,
iste mjere za sve važe.

Lija joj reče umiljato,
„Glasici imaš stvarno pravi,
ali moraš još da vježbaš,
iduće godine se opet javi“.

Već je sebe zamišljala,
u umjetničke prave vode,
šta sad može tu da radi,
pokunjene glave ode.

A onda na scenu skoči,
pravi žabac vitkog stasa,
hoću u hor ja da pjevam,
ne stidim se svoga glasa.

Kad ga viđe gladna roda,
stomak štrečnu sve do bola,
pod rebro je klepi lija,
„Nije ovo bara, nego škola“.

Za malo da bruka pukne,
u novine da se čita,
pojedoše člana hora,
nije mane da je pita.

Evo sad i meče dođe,
i na scenu mumlat stade,
baš ko da za žiri pita,
šta li ovo troje rade.

*Sad sam tek pročitao
pjesmu...izvanredna...baš
sam uživao...samo mislim da
još nije završena...
(hmm)...ne zna se što bi sa
horom...pjeva li još ili se
rasturio...Vele moraš to
razjasniti...piši nastavak...*

Dejan Aleksić

Da li ti je neko reko

Iz žirija mečka viče:
„Evo i moj mali došâ,
ne treba tu testiranje,
unaprijed on je prošâ“.

Lija reče: „Stani malo,
pravila su za sve ista,
budemo li sve primali,
biće članova oko trista“.

„Moga sina da izbaciš“,
nagazi je mečka više,
promijeni lija priču:
„Samo neka pjeva tiše“.

Povikaše svi od reda:
„Hoćemo li pjevat' sada“,
a na to im roda kaže:
„Ima tu još dosta rada“.

„Niko od vas note ne zna,
teorijsko treba znanje,
kad to dobro savladate,
onda dođe tek pjevanje“.

„Slušajte me sada dobro,
ovo mora svi da znate,
ne možete u hor pjevat',
ako grlo ne čuvate“.

„Nema više hladne vode,
sladoleda, kole i sokića,
svako jutro po jedno jaje,
za uspjeh vaših glasića“.

Medo opet nešto brunda:
„Neću ja da slušam vas,
ješču, piću što god stignem,
ja već imam super glas“.

Veselin Vesko Milović

POŠTOVANJE

U dvorištu pred kolibom,
sastalo se društvo malo,
svako treba da iznese,
do čega je njemu stalo.

Problemi ih mnogi tište,
gazdu uopšte briga nije,
na zahtjeve opravdane,
šeretki se samo smije.

Koka prva riječ uze,
„Po jedno mi zrno daje,
a od mene očekuje,
možda čak i zlatno jaje“.

Nečujno i mačak dođe,
„Moram ovo da vam kažem,
od gladi bih bio gotov,
no po nekog miša smažem“.

„Žalim miša, ali što ću,
cicija je gazda pravi,
moram tražit' neđe bolje,
mota mi se to u glavi“.

Šta je ovo, svi se žale,
i kuco na scenu stupi,
„Noću lajem, kuću štitim“,
a on kaže: „E, psu glupi“!

„Baš od sad ću ja da ćutim,
pa neka on kuću brani,
kad me tako na slamčicu,
ko bijedu pravu hrani“.

*Nevjerovatno, za male i
velike.*

*Moram samo reći, da ova
poezija mora ugledati
svjetlost dana na pravi
način i pravo mjesto.*

Biserka Bogović

*Oooo, odlična i vrlo poučna
pjesma.*

Katarina Popović

*Koja alegorično satirična
naracija!!! Bravo majstore!*

Ramiz Hadžibegović

*Sjajna je! Sa uživanjem sam
je čitala! Koka reče najbolju,
pravu istinu, tačno je tako.*

Jelena Lopičić

Insan-farma

*Aferim ti opet bilo
Što napisa što nam milo!*

*Ti minulom nekad radu
Sklopi pravu serenadu!*

*A to što se hajvan složi
Dok se insan samo gloži
Valjda njemu daje nadu
Udruženom nekad radu*

*Da će doći snaga kak'a
Da i gazdi svom doaka,*

Da li ti je neko reko

Na to krava jasno reče,
„Meni daje samo vode,
varenike traži više,
i dva teleta da se rode“.

„Izgubio svaku mjeru,
mučitelj je posto pravi,
šetala bih vrlo rado,
po zelenoj rosnoj travi“.

„Neće više kapi jedne,
pa neka se onda kaje,
ili neka drugu nađe,
da vareniku od vode daje“.

Stajao je tu i mago,
ili je to možda zebra,
hranio ga tako „dobro“,
kroz kožu mu vire rebra.

„Mučio me samo tako,
tovario duplo više,
morao sam stalno radit',
kad je snijeg, kad su kiše“.

Svi su bili istog stava,
korisna su i dobra bića,
ne može se radit' dalje,
bez hrane i dosta pića.

Odlučiše sasvim složno,
od sad treba da se bore,
ako misle da opstanu,
i uslove bolje stvore.

*Pa s K-15 da se voza
Do rodnoga mjesta Broza,*

*Koji jeste bio bravar
Al' bar nije bio "travar"*

*I ne znaše on da liječi,
Ali mlogo toga spriječi*

*Pa sad jadni insan cmolji
Da l' je bravar bio bolji?*

*Dr Zoran Drašković
"Poštovanje" sam poslala
mojoj bratanici koja je u
5.razredu i obožava životinje
- oduševala se.*

Dijana Janković

Vrlo brzo nastaje frka,
tek jedan dan protest traje,
već se gazda zabrinuo,
za doručak nema jaje.

Mačak se na tavan skrajno,
od gladi ga stomak bode,
al je srećan što u kući,
sad miševi kolo vode.

Kuco skriven iza kuće,
ni slučajno glas ne daje,
„Eto mu ga kad je takav,
pa nek noću gazda laje“.

Nema sira i kajgane,
mjesto varenike vodu pije,
nešto tako baš mu treba,
kad postupo fino nije.

Sad toware gazda nosi,
jer se mago stalno krije,
postade mu sasvim jasno,
nikad dobar bio nije.

Viknuo je iz sveg glasa,
od danas pa za vazda,
vratite se svome poslu,
biću uvijek dobar gazda.

Nastaviše stvarno tako,
svi predano rade sada,
veselje, sloga, poštovanje,
harmonija prava vlada.

Da li ti je neko reko

MALI AJNŠTAJN

Ispričaj' vam moram nešto,
ni malo nam lako nije,
sve češće se nama čini,
da se od nas nešto krije.

Učiteljica je naša divna,
podjednako sve nas voli,
uvijek s nama mnogo radi,
najbolji smo mi u školi.

Kad evo ti jednog dana,
čiko neki s torbom dođe,
„Inspektor sam, želim videt',
kako li se radi ođe“.

Učiteljicu sve ispita,
upitnika brdo nosi,
ne prestaje s pitanjima,
nije mane da je prosi.

Tad dođosmo i mi na red,
sve polako natenane,
rešeta nas sa svih strana,
naše znanje nema mane.

Učiteljica od sreće sija,
zagonetno on se smije,
dosta tiho tad prozburi
„Mali Ajnštajn tu se krije“.

Gledali smo, vrćeli se,
ko li se to neđe krije,
da mi znamo ovih dana,
niko kod nas došo nije.

*Lijepa i u skladu sa
situacijom (inspekcijom koju
očekujemo).*

Janković Dijana

*Vesko, zbunjuješ me!
Koliko simbolike, metafore,
paradigme, koliko
višeznačna naracija!
Uhhhhh...*

Ramiz Hadžibegović

*Bravo, bravo, ove riječi
nezaustavljivo teku ko
planinski potok pritokama
svoje rijeke. A izvorište u Tebi
ključa, dragi moj pjesniče.*

Zorica Joksimović

*Bravoooo! Bas je lijepa
pjesmaaa!*

Olivera Kaluđerović

*Sjajna je!!! Kao i sve sto
napisete bogami! Nju bi
trebalo đeca da nam uče u
školi...*

Jelena Lopičić

*Po običaju si nas, kao i puno
puta već, na predivan i pravi
način vratio u zaista
najljepše doba! Kad bi to
samo inspektori bolje
razumjeli, jer dobro pamtim
što bi mi značili "vanjski
poticaji" u vrijeme kad mi se
činilo da bih i na Mjesec*

Veselin Vesko Milović

Nije nama baš svejedno,
sumnja nam se neka javi,
koga li to sad pominje,
možda inspektor nije pravi.

Učiteljica nas iznenadi,
„Meni je to sasvim jasno,
ima njih mnogo više“,
to saopšti vrlo glasno.

Eto tako, dan za danom,
zaista nam lako nije,
učiteljica se stalno pita
ko se to u nama krije.

*mogao poletjeti! (U
matematici/fiziци bi se to
reklo da su uz početne važni
i granični uslovi.)
.. a sad - u tvom "školskom"
maniru - da se i ja poigram
ponečim iz svog (ponajviše
srednje) školskog
"putešestvija":*

*Ozbiljno mišljah
Da stanem malo
Jer mi se pisati
Baš nije dalo,*

*Al' u utorak
Svi su se vala
Ovdje oprostili
Od karnevala!*

*Za sve što slijedi
- riječi mi časne! -
Krive su najviše
Krofne slasne!*

*Al' ipak ne znam
Da li se smije
Ozbiljno gledat'
Što ozbiljno nije?*

*I još se bojim da
Veći je grijeh
Kad mudre riječi
Navedu na smijeh?*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

KARAKTER

Đak sam bio ja bez mane,
hvalili me svi odreda,
a kad stiže treći razred,
nešto mi se dalje ne da.

U glavi mi misli neke,
stalno prave zbrku veću,
zaklinjem se samom sebi,
mislit' više na nju neću.

Riječ imam vrlo jaku,
ali kad je opet vidim,
šta bi s mojim karakterom,
sam se sebe opet stidim.

Sav se nešto ušepRTLjam,
ime tada ne bih znao,
u glavi se nešto muti,
kao da sam s Marsa pao.

Šta se ovo sa mnom zbiva,
da li nešto meni fali,
kad me tako izbezumi
taj prćasti nosić mali.

Tek loknice i kikice,
teško može da se krije,
siguran sam da ovakve,
niko muke imo nije.

Oko nje se stalno motam,
da li da joj kažem nešto,
sačekacu do vikenda,
izvesti to treba vješto.

*Odlična...Pročitao sam je sa
zadovoljstvom...*

Dejan Aleksić

*Crnogorska književna
poetika dobija ozbiljno
pojačanje!*

Ramiz Hadžibegović

*Predivno! Vesni sam
proslijedio tekst radi dalje
diseminacije, a ja samo
dodajem:*

*Neumorni stiha stvorče
I za djecu pravi borče
Sve što reče jeste pravo
I zato ti za to BRAVO!*

Dr Zoran Drašković

*Ovo stvarno treba što prije
objelodaniti.*

*Mora se početi raditi na
zbirci.*

*Pusticemo ga do jeseni, a
onda Veseline, u akciju do
realizacije.*

Biserka Bogović

*Zgrabio je drug, joooj, slatke
muke. Bravo Veskoooo.*

Katarina Popović

Veselin Vesko Milović

Vjerovati nijesam mogo,
drug iz klupe bio brži,
pogodi me po sred srca,
za ruku je vidim drži.

Teško mi je ovo palo,
al' mora se dalje ići,
karaktera ja sam jakog,
u četvrti treba stići.

*Aaaa jaaaao božanstveno!
Prva prava hahahaha za
ručicu to je to!!!!*

Marijana Mitrović

Ova mi je nova omiljena!

Jelena Aleksić

*Moze da parira Plavom
čuperku!!!*

Olivera Kaluđerović

*Jaooo prava za dječake, sad
ću mojoj đeci da je
pročitam. Sve što napišete
za đecu, treba u
udžbenicima da se nađe!!!
Sviđela im se obojici!
Jedva čekam da objavite
knjigu, njih ću sa sobom
dovesti!*

Jelena Lopičić

Da li ti je neko reko

HIGIJENA

Higijena je jako važna,
ako želiš baš zdrav biti,
nemoj onda ni pomislit',
da se od vode treba kriti.

Svima jasno kad se kaže,
higijena je pola zdravlja,
ako tako ne shvatimo,
razna bolest tu se javlja.

Ima tu i drugih stvari,
na koje se mislit' mora,
u školi si s drugarima,
član si možda nekog hora.

Ako vodu izbjegavaš,
drugarima nije lako,
štipavicu na nos stave,
i družu se s tobom tako.

Zube stalno moraš prati,
nije bitno šta ste jeli,
to je način ako želiš,
da budu zdravi i bijeli.

O noktima brigu vodi,
nemoj da ti crno bude,
kao da si zemlju kopa,
drugari će da se čude.

Vrat i uši dobro čisti,
i redovno to da radiš,
da se ne bi sloj stvorio,
kao da ćeš luk da sadiš.

Bravo, bravo!

Zorica Joksimović

*Super. Prase ne bi bilo prase
kada bi se kupkalo. Hahaha.*

Biserka Bogović

Baš dobra.

Sabina Buzaljko Jimenez

*Super pesma kao i sve
dosad! Čestitam!!!*

Emir Buzaljko

*Bravo! Čestitke na poetskoj
razradi davno upamćenog
pravila kojeg smo se dobro
podsjetili u ove tri godine:
Pre i posle jela treba ruke
prati,
Nemoj da te na to opominje
mati!*

Dr Zoran Drašković

Ma, divna je...

Ramiz Hadžibegović

Baš me pjesma zabavi.

Jelena Lopičić

Patike su danas kul,
mladi vole razne boje,
nemoj stalno da ih nosiš,
jer će noge da se znoje.

Kad odlučiš da ih skineš,
ti najavu jasnu stavi,
jer opojni miris nogu,
'oće druge da podavi.

Ima tu još dosta stvari,
pa se zbog njih mnogi kaju,
ne pazeć' na higijenu,
nadimak im često daju.

Zato treba da se paziš,
narodne su čudne mase,
čim osete nešto loše,
reći će ti da si prase.

Jasno treba da ti bude,
kad bi imalo tuš i kadu,
sigurno ni prase ne bi
živjelo u tome smradu.

Šta li može biti veće

Da li ti je neko reko

EZOP

Nije Ezop baš tek tako,
potrošio mnoge dane,
posmatrao pomno ljude,
sve vrline i sve mane.

Milina ga bilo slušat',
baš je bio od riječi,
jer je svojim besjedama,
znao prosto da liječi.

Koliko je bio spretan,
zar treba priča dalja,
od običnog grčkog roba,
do savjetnika svoga kralja.

Šta li može biti veće,
kad ostaviš takvog traga,
iz jednostavne lake priče,
kad izbija takva snaga.

Životinjama je mnogim tako,
dao osobine sasvim jasne,
preuzeo ih od ljudske vrste,
pa nastaje prave basne.

U njima se životinje,
ponašaju kao ljudi,
ma nijesu zbog tog srećne,
pogrešno se o njima sudi.

Često ćemo tako videt',
šta lukava lija kuva,
i plašljivi zeko bježi,
a zli vujo ovce čuva.

*A sad da se (os)vrnem na
tvoju "tekuću problematiku"
ovim riječima:*

*ODA BASNOSLOVNOM
BASNOSLOVLJU*

*Za stihove jesi genij!
Ma šta genij - i Jevgenij!*

*A za basne jesi Ezop,
Ma šta Ezop - bogme Jezop!*

*A kad kresneš kao bazuk'
Nekog strefi pravi jazuk!*

*Odmah vidiš gdje je kec -
U kom grmu leži zec!*

*Dr Zoran Drašković
Procitao sam pažljivo pesmu
i oduševila me!!! Sve
čestitke!!!*

*Emir Buzaljko
Divno. Čak sam nešto i
naučila, nijesam znala kako
je skončao.*

Biserka Bogović

Veselin Vesko Milović

Pričama je svojim vještim,
isticao dobre stvari,
kritikovao mane i sve ono,
što nam stvarni život kvari.

Narod ga je baš volio,
zbog svega što je reko,
postao je popularan,
simpatije prave steko.

Mnogima je smetnja bio,
iznosio ljudske mane,
neprijatelja sve je više,
nije htio s tim da stane.

Mislio je biće bolje,
polagao velike nade,
ni slutio nikad nije,
da mu tad o glavi rade.

Mitovi kako kažu,
bila je to prava drama,
optužiše ga da je ukrao,
čašu iz Apolonovog hrama.

Kad riješe da te slome,
uvijek ti nešto nađu,
baciše ga sa litice,
kao kaznu za tu krađu.

Mislili su gotovo je,
kad u Delfima kraj mu dođe,
da će sa njim u zaborav,
i djelo da mu pođe.

Silno su se prevarili,
jer i danas pita neko,
čitajući divne basne,
šta je ovim Ezop reko.

*Sjajno! Inače sam u Delfima
osvojio prije nekoliko godina
Prvu nagradu. U davna
vremena Delfi su bili važniji
od Atine. Tamo su se
donosile sve važne odluke
zbog proročkih pojava i
prikazivanja čuda zbog
tajanstvenih gasova iz
zemlje...pozdrav genije!*

Darko Drljević

Uuu Vesko, ovo je sjajno.

Savršeno napisano.

Majstorsko pero Veskovo.

Bravo.

Katarina Popović

E ovo ću mojim šestacima

da čitam, jer radimo

Antičku Grčku. Biće im

zanimljivo! Divna je!

Jelena Lopičić

Da li ti je neko reko

CVRČAK I MRAV

Baš kao u nekoj dobroj priči,
nekada davno, cvrčak i mrav,
drugovali su veoma dobro,
prijateljski odnos bio je zdrav.

Mrav je radio cijelog ljeta,
nije bilo odmora ni jedan čas,
nijesu mu smetali žega i sunce,
ko velikog radnika bije ga glas.

Lijepi dani prolete brzo,
za zimu se treba pripremat' sad,
ako se ljenčarenju prepuštiš lako,
brzo će na vrata zakucat' glad.

Cvrčak je radio baš nešto drugo,
igrao, pjevao, tražio hlad,
često je od mrava kritike čuo,
„Spasiti te može jedino rad“.

Nijesu ga zanimala priče takve,
do u kasnu jesen bila je igra,
koliko je njemu zabava važna,
nije primijetio da je zima stigla.

Mrav se zatvori u svoju kuću,
sa puno hrane bezbrižno čeka,
kad eto u neko doba noći,
na vrata čuje se, lupnjava neka.

"Ko li je sad"- pita se mrav,
„Da li to nekog nešto boli“,
kad ono cvrčak na vrata stoji,
da uđe unutra, drugara moli.

A što više reći?

*Pod hitno štampaj zbirku.
Svi cemo učestvovat ako
treba, ovo ne smije ostati
neobjavljeno.*

Biserka Bogović

*Ova u školskim udžbenicima
treba da se nađe!*

*Jedva čekam da izdate
knjigu!*

Jelena Lopičić

Haha, bravo Veki, sjajno!

Darko Drljević

*Hahaha, ti me oduševljavaš!
Koliko dugo si skrivao taj
talent od nas!*

Ramiz Hadžibegović

*Da se malo pofrancuzim:
"Chapeau bas!" za predivnu
verziju! Ako smijem reći: ne
diraj je, no objavi i drugu
verziju za "više upućene"? A
ja spadam u "manje
upućene".*

*Kolosalno! Dostojno svake
antologije basnovitog
pjesništva!*

Dr Zoran Drašković

Veselin Vesko Milović

„Nijesi zaslužio, al' ajde uđi,
da te primim nije mi lako,
odavno smo počeli drugarstvo naše,
ne mogu te s vrata najurit' tek tako“.

„Moraš iz ovoga pouku izvuci,
brini o sebi, budućnost gradi,
jer kad dođu vremena teška,
onaj ko radi, ne boji se gladi“.

Bravo!

Ovu u čitanke treba stavit.

Milijana Vujović

Da li ti je neko reko

KORNJAČA I ZEC

Kornjači se baš učini,
nekako se brzo kreće,
vjerovatno i rekord će,
oboriti s malo sreće.

Pet metara već je prešla,
nešto manje od dva sata,
i na trke da je pošla,
to je vrijeme vrijedno zlata.

Mali zeko šumom skače,
ponosan je zbog brzine,
za čas posla savladava,
sve uspone i nizine.

Ugledo je kornjačicu,
pa prikoči nasred šume,
„Što si uvijek tako spora,
boluješ li od reume?“

Kornjača je jako ljuta,
svaki put je pričom davi,
ma ne da joj živa mira,
gnjavator je posta' pravi.

Predloži mu takmičenje,
cilj nek bude trka mala,
svega mi je više dosta,
a posebno tvojih šala.

Tad se zeko zakikota,
što kornjača sada nudi,
valjao se, prevrtao,
od smijeha da izludi.

Kad se malo povratio,
smijući se onda reče,
„Ko će trku da nam sudi,
po pravilu sve da teče?“

„Lija će nam bit sudija,
za to ona ima dara,

*Čitala sam je đeci, i njima se
mного dopala!!!*

Jelena Lopičić

Poučno i lijepo.

Darko Drljević

*Čestitam na još jednom
biseru iz buduće zbirke
basni! Ali ti i zahvaljujem što
si me i nehotice vratio u
gimnazijske dane, kada pro-
fesor filozofije nije mogao
razumjeti kako to da samo
meni nije jasno dijalektičko
tumačenje Zenonove aporije
o Ahilu i kornjači da se tu
radi o jedinstvu suprotnosti
mirovanja i kretanja!
Međutim, tada sam shvatio i
suštinu infinitezimalnog
računa: da zbir beskonačno
mnogo beskonačno malih
veličina može biti konačan!
Ipak, najvažnije mi je što
sam se tvojim naravoučeni-
jem još jednom uvjerio u
valjanost meni najdraže
izreke da strpljiv duh ima
skriveno bogatstvo! Hvala! A
sve sam pokušao i da
"uglazbim"?*

Veselin Vesko Milović

a bila je baš nedavno,
na desetak seminara“.

Mahnu repom ko zastavom,
tako Lija start označi,
da se vidi u toj trci,
ko je od njih dvoje jači.

Tad kornjača krenu jako,
bi joj stalo do pobjede,
zeko mirno i bezbrižno
na travnati tepih šede.

Siguran je on u sebe,
čak i malo može leći,
eto za čas on će stići,
pa trkač je on najveći.

Osetio ništa nije,
utonuo u san tako,
kornjača je na cilj stigla,
do pobjede došla lako.

Trgnuo se, iz sna skoči,
poče srce da mu streca,
kroz šumu će bruka pući,
zar kornjača prije zeca.

Trlja oči, ne vjeruje,
da li ovo on još sanja,
za pobjedu vijenac spreman
od jelovog mladog granja.

Kornjača je sasvim srećna,
nema više glupih šala,
može zeko da se stidi,
lekciju je njemu dala.

Nakon ove čudne trke,
poruku će na bor dići
svi uporni i strpljivi,
uvijek će na cilj stići.

*KO PO ŠUMI STALNO LETA
- TO MU BUDE AHILOVA*

*PETA?
Aporija dok Zenona
O Ahilu i kornjači
Propituje sto kanona*

I pomalo um nam tlači

*Dotle sofist stalno brine
Dok prosipa žito strno
Da l' će nekom još da sine
Da gomilu čini zrno?*

*Dijalektik stalno sanja
Da jedinstvo suprotnosti
Mirovanja i kretanja
Temelj jeste svih znanosti!*

*Matematik dotle dvoji
Beskonačno malih roj
Beskonačno kad ih zbroji
Da konačan bude zbroj!*

*Ali mudre riječi basne
Na pitanje mladih: Kako?
Odgovore daju jasne:
Samo hitaj ti polako!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

LISICA I GAVRAN

U šumi je sad milina,
zelenilo na sve strane,
poj ptičica svud se čuje,
orkestar je baš bez mane.

Kada neko od njih stane,
pouzdati to su znaci,
vrijeme je pravo došlo,
da se u kljun nešto baci.

Gavranu je već odavno,
u stomaku muka neka,
veoma je neprijatno,
dok zalogaj sočni čeka.

Sa visoke grane gleda,
i nikako nema mira,
da l' se čini il' je stvarno,
pored puta komad sira.

Jurnu brzo da ugrabi,
možda se tu neko šunja
još je nekom prazna trba,
ko zna ko je iza žbunja.

Oh kako je srećan bio,
na granu se pope hitno,
sačuvati dobar obrok,
to je sada jako bitno.

Odnekud se lisac stvori,
na usta mu voda pođe,
kako bi mu sjajno bilo,
dobar obrok da mu dođe.

*Predivna pjesma! A govoriya
sam ja da si ti Lafonten!!!
Bravo, bravo, bravo!*

Dr Zoran Drašković

*Zasluguje da se nađe u
knjizi, da je svako pročita,
jer je danas previše lija...
Svaka čast!*

Jelena Lopičić

*Sad sam pročitao celu!!!
Izvrсна nema šta!!!*

Emir Buzaljko

*Super, najzajimljivije pjesme
su mi kad se životinje
pominju!!*

Jelena Aleksić

*"ne obraćaj pažnju na
laskanja"*

Bravo Vrseline.

*Ovo nije laskanje, ovo je
pravo divljenje.*

Biserka Bogović

*Tek sad pročitah i ovu od
prije. Odlične su. Vidjela
sam da su djeca za Dan
škole recitovala Vašu
pjesmu. Bas lijepo.*

Nena Gazdić

Veselin Vesko Milović

Poče smišljat' razne stvari,
kao svaka druga lija,
kako nekog zna prevarit',
to je prava čarolija.

Napregnuće svoje misli,
nije vrijeme da se bira,
učiniće sve što treba,
da ugrabi komad sira.

Obrati se on gavranu,
„Prijatelju moj najveći,
veoma si divna ptica,
to ti moram stvarno reći“.

„Takvog perja niđe nema,
za ukrase mo'š ga dati,
glas ti kreštav, to je šteta,
fino ne znaš ti pjevati“.

„Takve priče sad je dosta“,
u ljutini gavran viče,
„otpjevaću sada jednu,
svi će sa mnom da se diče“.

Isprsi se, glavu diže,
ko operska diva neka,
kljun raširi da zapjeva,
to je to što lija čeka.

Još ni glasa ne ispušti,
iz kljuna mu sir ispade,
uhvati ga lukav lisac,
pa se u trk brzo daje.

Osta gavran sav postuđen,
lekcija je vrlo važna,
ne obraćaj nikad pažnju,
na laskanja mnoga lažna.

*Divna je Veso... i taman smo
u školi učili basnu sa istim
nazivom! Jedva čekam djeci
da pročitam pjesmu. Divno
pišete.*

Dijana Janković

Divno. Bravo družo.

Zorica Joksimović

Opet je Gavro izvisio...

Dejan Aleksić

*Ima Peru da čitamo svaki
dan po nešto.*

Marko Milović

*Uhapsice te, ko
Domanovića..*

Ramiz Hadžibegović

Da li ti je neko reko

LISICA I GROŽĐE

Baš je teško kad se desi,
da ti stomak strašno krči,
nema tu razmišljanja,
no do prve hrane trči.

I lisica jednom tako,
bila je spremna i da moli,
sve bi dala ako treba,
da nesnosnu glad utoli.

„Evo sreće pored puta,
vinograd i zrna zrela,
baš će biti prava gozba,
kad ga budem dosta jela“.

Ograda je još dijeli,
na usta joj voda pošla,
„Baš ću trbu da napunim,
na pravo sam mjesto došla“.

Za ogradu potrebne su,
merdevine il' sprava neka,
ni slutila nikad nije,
šta je s druge strane čeka.

Ogradu je savladala,
al' da vidiš čuda prava,
dočeka je strašni kuco,
oće da joj ode glava.

Silni pas ni zrna ne da,
jer je gazda njemu reka',
„Dobro čuvaj moj vinograd,
obilni te obrok čeka“.

*Divna je! Najljepši mi je kraj
Vašeg obraćanja u pjesmi,
svi ovo moramo da
shvatimo!*

Jelena Lopičić

*Hahaha...
Kako mi od jutra izmamiš
osmeh!*

Ramiz Hadžibegović

*Bravo! Još jedna u sad već
plejadi tvojih basnoslovnih
pjesama! A njeno
naravoučenije me podsjetilo
na neka vremena kad sam
od mnogih (koji su ušli u
"lojze", ali nijesu ubrali
"grojze"!) slušao kako su i
oni "to" mogli, ali im se
"nije dalo". Zbilja je na ovim
prostorima nekad najveći
grijeh biti uspješan?*

Dr Zoran Drašković

Lija se na muke našla,
iskušenja su sad razna,
za čas posla zaboravi,
da je trba sasvim prazna.

Pa se u trk ona dala,
iz vinograda da se gubi,
baš je kuco neprijatan,
škljocaju mu strašno zubi.

Uspjela je da pobjegne,
baš je trke bilo dosta,
poslije svega što je snašlo,
ponosa joj malo osta.

Izmače se na sigurno,
da je kuco ne dovati,
pa od muke i bijesa,
poče njemu mudrovati.

„Briga me za tvoje grožđe,
pa i nije neko jelo,
sve da si me ponudio,
kišelo je i nezrelo“.

Pouka je sasvim jasna,
zbog nečega kad se pati,
nemoj tada to da kudiš,
jer ne možeš sve imati.

Šta je ljubav, zna li neko?

Da li ti je neko reko

NJOJ

Ah kakva je u pjesmu bi stala,
ljepša li je ne znaš s koje strane,
mami pogled, raspiruje čula,
ma nijednu ona nema mane.

Raširila svoja jedra,
poput lađe pa se njiše,
vitkog stasa, bujna njedra,
i od sunca sija više.

Priroda je darivala,
kao vila sad da prođe,
da je gledaš, pa dosta je,
il' u snove da ti dođe.

A pored nje oganj gori,
srce igra, strast tad vodi,
koga plamen taj dohvati,
on je srećan što se rodi.

ŠTA JE LJUBAV?

Šta je ljubav, zna li neko,
da li je to kad se mašta,
kad se čeka i doziva,
il' voljenoj kad se prašta?

Da li je to kada strepiš,
prvi put stvarno bojiš,
srce kada lupa jako,
kad je hladno al' se znojiš.

Kad ti trnci kičmom krenu,
u stomaku srce kuca,
u ušima nešto zvoni,
kada počne da se muca.

Nervoza kad te hvata,
na sastanak kada kasni,
kada misliš gotovo je
signalni su ovo jasni.

Kad pomisliš na neke stvari,
pa se tada teško diše,
kada pričaš sam sa sobom,
ili ne znaš što ćeš više.

Kad je vidiš srećom zrači,
a onda ti bude žao,
sumnjama što si nekim,
bilo kakvu šansu dao.

Rumenilo uz lice krene,
dosta je i dodir ruke,
ili ono nježno zdravo,
da osetiš slatke muke.

Kad osećaš sve ovako,
pa ti stisak ruke znači,
ako letiš kada hodaš,
ljubav prava tebe kači.

*E, moj Veso, da to je zbilja
Ljubav. Bravo, čista emocija.
Odlična. Bez i jedne suviše
riječi, a rečeno puno.*

*Hvala ti za ovaj trenutak
Ljepote koji leži u svakoj
riječi pjesme.*

Zorica Joksimović

*E pa dođe mi da se opet
zaljubim. Bravo Veseline,
sasvim mi je jasno što je
Vesni svaka druga, za Veska
ovo, ono, trči kući i tako to.*

Biserka Bogović

*Aaaaa ja se ošjećam daklem,
zakačih li ja to???? Ej, ljubim
vas i jedva čekam neke "žive
lajkove" tj dodir ruke, CMOK
I Cmokni pjesnika.*

Marijana Mitrović

*Kakvom emocijom odiše
pjesma, divno!!!!*

Jelena Lopičić

*Divna pjesma! Podršku imaš
da svoje divne pjesme
skupiš i publikuješ u zbirku
pjesama! Veliki pozdrav!*

Mira Solujić

Iskustvene su najljepše!

Ramiz Hadžibegović

*Bravo, bravo, bravo! Vesna
reče: "Pogođeno u sridu!",
ja kažem: "Hvala za vreme-
nsku mašinu koja omogu-
ćuje povratak u prošlost!", a
vjerujem da će mnogi
prepoznati priručnik za
ljubavnu samopomoć kad su
u pitanju jadi mladog
Vertera!!!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

JELENA

Desilo se, baš se vidi,
o, Jelena moja draga,
sve se pitam kog upoznah,
svoju vilu ili vraga.

Život mi se promijeni,
pa čas letim u visine,
a onda mi nadu slomiš,
svašta mi u glavi sine.

Ti probudiš sve u meni,
kada ruka kosom prođe,
izvajani vrat kad dirnem,
da li vila u san dođe.

A onda mi bol naneseš,
sve zbog nekog svoga hira,
pa se pitam da li je đavo,
i ne da nam malo mira.

Sve se tako u krug vrti,
čas si đavo, čas si vila,
ponekad bih bio srećan,
da mi nijesi toliko mila.

*Hahaha. Da li je ovo u
prevodu Vesna.
Doduše, Jelena je onako više
pjesnički.
Bravo Veseline koja god da
je. Ja osjećam da je to
Vesna.*

*Biserka Bogović
Cijelog dana smo bili u nekoj
trci. Sad došli i čitam ovu
divnu pjesmu, potpuno me
kupila! Prelijepa je!
Prelijepo pišete! Vaše
pjesme su pravi melem za
dušu.*

*Jelena Lopičić
Uuu baš je dobra pesma!!!
Čestitam na sposobnostima
izražavanja!!!
A da li je Vesni drugo ime
Jelena???
Sve mi je jasno zašto je tako
izrazajna.*

*Janina Buzaljko
Jao... e ova je najbolja!*

*Jelena Aleksić
Hahaha, ne znam ko je
djavo, ona ili ti?*

*Ramiz Hadžibegović
Ako je Andrića opčinjavala
"Jelena, žena koje nema",
tebe je očito opčinila Jelena,
žena koje ima, jer kako
objasniti da ti pjesma tako
"u prelesti divno teče"!?
Kapa dolje!!!*

*Dr Zoran Drašković
Ima te u svim žanrovima.
Jednako dobro.*

Karas Vojislav

Veselin Vesko Milović

DA LI TI JE NEKO REKO

Da li ti je neko reko,
da si cvjetić, da si ruža,
jer ljepota i tvoj miris,
naokolo svud se pruža.

Da li ti je neko reko,
svako jutro kad zarudi,
ne postoji ništa ljepše,
nego cvjetić kad se budi.

Da li ti je neko reko,
da si pjesma, da si rima,
svako mora biti srećan,
pored sebe kad te ima.

Da li ti je neko reko,
kao sunce kada sine
čarobnom toplinom zračiš,
s tobom nikad nema zime.

Da li ti je neko reko,
da ti srce svoje nudi,
najveće bogastvo stiče,
pored tebe da se budi.

Da li ti je neko reko,
medna usta kada zbore,
najdivnije to su note,
sva će srca da otvore.

Da li ti je neko reko,
volim te od sebe više,
vilo gorska što osvajaš,
kako drugo da se piše.

Da li ti je neko reko,
da li može ovog ljeta,
ova ruža neubrana,
u mom vrtu sad da cvjeta.

*E, ova me oborila s nogu.
Veseline, zaslužio si
ogroman poljubac.
Ovlašćujem Vesnu za
izvršenje. Supeeeeeer.*

Biserka Bogović

*Aaaaa prelepo! Da li bih
mogla podeliti na mrežama
npr fb ili insta naravno sve
sa potpisom pesnika? Divna
je. Šaljem poljubac.*

Marijana Mitrović

*Da li ti je neko reko...da si
vrlo inspirativna...i da Vesko
piše prelijepo pjesme...
bravo...*

Dejan Aleksić

Jeste, Vesko mi je rekao.

Vesna Milović

*Meni Niko nikad nije rekao a
ni napisao ovako nešto.
TRUDIM SE ALI UZALUD. Jos
kad ti neko napise pjesmu.*

Caca

*Predivno...kakva emocija...
bravo za Veska.*

Duda Aleksić

*Baš je prelepa pjesma. Bravo
za Veska.*

Lepa Aleksić

*Sad pročitah Vesni tvoju
pjesmu i samo reče: "Zaista
predivno!", uz komentar "da
li ti je neko reko" koliko
emocija unosiš u svaku
svoju pjesmu, a ja joj se
pridružujem u tom
"ružičastom" tonu s ovih
nekoliko riječi:*

*LA VIE EN ROSE
(50 nijansi roze)*

*Zbog subotnje doze
Poetične proze
Od životne boze
Činiš svijet nam roze!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

ALBIN VIR

Legende nam često zbore,
o ljubavi, bolu, sreći,
o nadama zaljubljenih,
da dostignu život veći.

Dosta ih je tužnog kraja,
kao „Riječ iz kamena“¹,
preživjele mnoga doba,
to su djela bezvremena.

U Hareme kod Berana,
kad i danas putnik prođe,
kraj ostatka stare kule,
legenda mu odmah dođe.

Rizvan-beg će ovom gradu,
novi izgled sasvim dati,
i legendu prelijepu,
da je narod vječno pamti.

Čekala je mlada Alba,
pažnju, ljubav da uzvрати,
svome dragom gospodaru,
kad se s dugog puta vrati.

Gospodar je putovao,
sve je češće bila sama,
falila joj nježnost, pažnja,
žar ljubavi hvata tama.

Čeznula je lijepa Alba,
suzama je lice mila,
čekajući svoga dragog,
danima je tužna bila.

Žarko ljeto naćera je,
s drugaricom na Lim ode,
da vrelina njenog tijela,
čar ošeti hladne vode.

*Dragi Veso,
evo dođoh kući i poslije
ručka, kao poslasticu, uzeh
da iščitam pjesmu sa
merakom. I još inspirisanu
mojom pričom. Koja
privilegija i počast. Odlična,
ritmična, zvonka... Čestitam
Veso, najiskrenije. U
pjesničkom, ovdje je data i
atmosfera i vrijeme. Lijepo
se prepliću tvoj nemir i mir
vremena kao limske pritoke
što teku istoj matici, onom
vremenu što će prosijati
kvalitet oživljenog, i u
pjesmi, i priči.*

Zorica Joksimović

Respekt!

Siniša Bjeković

Ovo je predivno. Vrh.

Biserka Bogović

Super je pjesma.

Senka

Diiiiivno.

Marijana Mitrović

Odlična.

Jelena Aleksić

Veselin Vesko Milović

Kome li je bilo ljepše,
baš je teško bilo reći,
ljepotici u hladnoj vodi,
ili vodi po njoj teći.

Kao da je Lim nju čeko,
zapjenio od miline,
ni sanjati nije mogo,
milovaće te obline.

Ko mu ne bi zavidio,
i prirodi treba dara,
izvajanu tu ljepotu,
čak i ona rijetko stvara.

Svježina joj vode prija,
baš uživa kako treba,
ni slutiti nije mogla,
da je krišom neko gleda.

Vrtlar Prebil tu se nađe,
da ljepotu njenu vidi,
sramota je Albu bilo,
mora pred njim da se stidi.

Ali ni njoj ne promače,
ljepota muškog lica,
i njegove plave oči,
u srcu je zagolica.

Iznenada kad se desi,
baš kako to često bude,
uvuče se u njih nemir,
javljaju se misli lude.

Postade im sasvim jasno,
strasna ljubav tad se rodi,
da li smiju da dozvole,
da ih ona dalje vodi.

*Prelijepa pjesma...
fantastični opisi...naročito
Albe...i Lima...Vesko svaka
čast...*

Dejan Aleksić

*Jedna od najboljih,
najmoćnijih,
najupečatljivijih,
najsnažnijih,
najmotivnijih...
Sve čestitke...*

Ramiz Hadžibegović

*Kako stara arapska izreka
kaže:*

*„Ako ne možeš da kažeš
kratko, bolje nemoj ni da
kažeš!“, pokušaću doživljaj
tvoje pjesme da opišem
ovako:*

*3P = Poneseno, Potresno,
Predivno!*

*A usudio bih se dodati da bi
najveći hommage gospođi
Zorici Joksimović bio da ta
pjesma bude uvrštena u
predgovor novom izdanju
njene knjige!*

Dr Zoran Drašković

Super pesma.

Emir Buzaljko

Da li ti je neko reko

Stalni nemir ne popušta,
„Uvijek vidim oči plave,
moram sa njim malo biti,
koštalo me makar glave“.

Nije dalje mogla tako,
drugarici vjernoj reče,
neka Prebil tamo dođe,
čim se malo спушти večē.

Kad se nešto željno čeka,
pa varnica naglo sine,
veliki se oganj stvori,
da se vidi iz daljine.

Uvijek se nađu zlobni,
što im tuđa sreća smeta,
o ognju se priča čula
ili je to sudba kleta.

Čuvar kule, strašni Hamza,
što za vjernog slugu važi,
i do njega priča stiže,
niz rijeku Albu traži.

Sreću, ljubav, opijenost,
u vrbake Zelenike,
sa pojavom strašnog Hamze,
zamijeniše tužne slike.

Obećo je sve će reći,
kada gazda skoro dođe,
Prebilu je sasvim jasno,
ne smije ga čekati' ođe.

Prebil reče drugarici,
velika ih ljubav veže,
Alba mora njemu doći,
da zajedno neđe bježe.

*Bravo dragi kolega, toliko
uverljivi stihovi, dok sam
čitala pjesmu, kao da sam
gledala film o tragičnoj
sudbini te lijepe žene!*

Mira Solujić

*Ovaj je Vesko pravi pjesnik.
Svaka mu čast.*

Caca

*U dahu sam je pročitala!
Savršena je!!!*

Jelena Lopičić

U kuli je zaključana,
Đuličinu vijest sluša,
da je Prebil vjerno čeka,
živjeće ko jedna duša.

Ne pomaže više ništa,
sad je Hamza glavni posta,
od ljubavi i njene sreće,
samo prazan život osta.

Molila je Hamzu slugu,
„Svježi vazduh meni treba,
da prošetam pored Lima,
i ugledam malo neba“.

Smilova se vjerni sluga,
u korak je svaki prati,
jer siguran mora biti,
da je zdravu kući vrati.

Sagnula se kraj rijeke,
da dohvati malo vode,
naglo skoči i nestade,
u dubinu vira ode.

Nesta Albe i ljepote,
nesta tajni i nadanja,
i Prebila što je čeko,
đe se ljubav tu rađala.

Za nezaborav ipak osta,
„Albin vir“ se danas zove,
kao i „Riječ iz kamena“,
kroz vrijeme nek dugo plove.

1 – Pjesma nastala na osnovu priče
„Riječ iz kamena“, autorke prof. Zorice
Joksimović

Da li ti je neko reko

UGARAK

Da li se to život zove,
ako ugarak samo osta,
od plamena velikoga,
pa zgarište ljubav posta.

Nešto tako kad se desi,
da l' je moglo da se spasi,
to uvijek bolno bude,
kad se neka ljubav gasi.

Brzo strast zna da prođe,
kada ljubav nije prava,
naknadna se pamet javi
đe nam tada bješe glava.

Najčešće to tako bude,
tu se glava malo pita,
ko kad žedan vodu vidi
samo ka njoj brzo hita.

Uvijek treba dobro znati,
da l' za pravu sreću važe,
uslovi neki ili samo ono,
što nam naše srce kaže.

Zajednica ljubav traži,
otvorenost, povjerenje,
žrtvovanje i davanje,
i iskrenost i mirenje.

Da bi plamen bio dobar,
da ne stupi nikad tama,
dodavat' se uvijek mora,
vatra neće gorjet' sama.

*Izvanredne pouke u pjesmi
koja više govori od raznih
psiholoških priručnika za
bračnu samopomoć! Ili
kratko: usta ti se pozlatila!!!
Dr Zoran Drašković
Predivna i puna mudrosti.*

Jelena Lopičić

*Divna tema, još bolja
obrađa...*

Ramiz Hadžibegović

*"vatra neće gorjet sama",
istina, al i ugarak rađa
plamem...
Koliko duše u ovoj pjesmi.
Hvala ti moj dragi pjesniče.
Divna!*

*Melemi u ovom vremenu
bola svekolikog.*

Zorica Joksimović

U visine, u visine!

Da li ti je neko reko

NEDOUMICE

Posvećeno dr Zoranu Draškoviću

Još je Vito davno pito,
šipak i nar da li je isto,
nedoumica ima dosta,
pa nijesmo baš načisto.

Da li je isto, Zoran pita,
razmišljao sve do jutra,
„Šutra će nam biti malo bolje!“
ili "Bolje će nam biti malo šutra!"?

Na muke nas prave stavi,
pitali smo ljude stručne,
počeli su s analizom,
da odrede riječi ključne.

Pitali smo političare,
ekonomiju što nam vode,
na osnovu njihovih procijena,
da li mogu da pogode.

Pitali smo i ekonomiste,
politikom što se bave,
da li ovo pitanje mogu,
na prvoj šednici da stave.

Šetili smo se i naroda,
da se i njegov glas čuje,
pa ne da se on zavesti,
budućnost se sa njim kuje.

U jednome svi se slažu,
da razlika ipak ima,
ono malo i ono šutra,
to je ono što ne štima.

*Divno, pjesniče, svaka čast.
Kroz humor rečeno sve.
Samo naprijed, čekamo
novo štivo.*

Biserka Bogović

*MUKE PO VESKU
E moj Vesko, lafe pravi,
Na žive me muke stavi!*

*Da li ti uopšte brineš
U visine kad me vineš*

*Da mi prijeti n'aka pizma
A bojat' se čak i šizma!*

*Budućnost mi svijetlu grabiš
Tom ponudom kad me vabiš!*

*Al' postoji lijek za sve
To Amera plan je "B"!*

*Oni kažu da je džabe,
Jer doktori pare grabe,*

*Umjesto da savjet platiš,
Alter egu se obratiš,*

*Pa mi Vesna muke spriječi
Kad prozburi mudre riječi:
"U partiji više nijesi,
Minuli su tvoji grijesi,*

Veselin Vesko Milović

Poruka je za Zorana,
ne razmišljaj sve do jutra,
razlikuju se, a tačno je,
"Bolje će nam biti malo sutra!"

*Nemaš čega da se bojiš
Osim da se ne ubrojiš*

*U sve one što zbog slave
Usijaju sebi glave!"*

Dr Zoran Drašković

*Znači „baćio,, se na
pjesme ..dobio inspiraciju
pred penziju....tek će da
razvali...*

Dejan Aleksić

Sjajna!!!

Zorica Joksimović

Bravo!

Milijana Vujović

Savršena je!

Svaka Vam čast!!!

Jelena Lopičić

Super!

Milović B. Marko

*Ova ti je, dragi Vesko, za
čistu desetku!*

Ramiz Hadžibegović

O bravo bravo!

Novović Danijela

Da li ti je neko reko

UZ(LET) RIJEČI

Posvećeno Zorici Joksimović

Pisala mi jednog dana,
drugarica razigrana,
izašla joj knjiga nova,
u uzletu sva su slova.

Svako želi bogat biti,
i sa mnom je priča ista,
knjigu čekam neću kriti,
želim sebe bogatiti.

A zar ima nešto bolje,
da se duhom čovjek vine,
s riječima u uzletu,
u visine, u visine.

Zorica nam nudi blago,
to je nešto što liječi,
nesebično daruje nas,
sa riznicom od riječi.

*Gde si dosad bio? Sve stihove u
sebi si krio! Sjajno! Čestitke!
Lep poklon za divnu damu i
profesoricu!*

Ramiz Hadžibegović

*O, duša tanana, prekrasna je.
Baš sam srećna što je
proključalo to vrelo poetsko iz
tebe, ono što je možda nekad
bilo "ponornica", a sada
uskiptalo, pa napaja i krijepi.
Hvala ti divni moj pjesniče.
Svaka čast. Stasavaš zaista u
pjesnika jasne poruke i zrele
pjesničke riječi.*

*Ja sam sretna kad moja Riječ
postane inspiracija pjesničkoj
Riječi, i nastane ovako lijepo
riječozborje.*

Zorica Joksimović

*"Drugarstvo je kada nekog voliš
kao rod rođeni, kada nemaš
gram sujete, tugu, radost i sve
dijeliš." Prelijepo!*

Nataša Purić

Bravo. Zorici posvetio, vrh.

Katarina Popović

Super. Lijepa posveta, od srca.

Biserka Bogović

*Kakva srećca je kad ti neko
posveti pjesmu! Svaka Vam
čast! Divno! A radujem se
unaprijed Vašoj knjizi!*

Jelena Lopičić

Super. Oda Zorici.

Milijana Vujović

Veselin Vesko Milović

MEDITERANSKI GOSPAR

Posvećeno Borisu Jovanoviću Kastelu

Imao sam puno sreće,
da upoznam ljude prave,
od kičice i od pera,
od nagrade i od slave.

Bilo mi je jako teško,
izdvojiti iz plejade,
međ' velikim jedno ime,
Mediteranu što ljubav daje.

Pjesnikom ga mora zovu,
za plovidbu ima dara,
te titulu tako dobi,
mediteranskog gospara.

Zbirke niže ko kockice,
u beskrajne te vitraže,
unutrašnjim morem brodi,
pa mozaik vješto slaže.

Mediteran- to je srce,
u nedogled ono seže,
„kucavica našeg bića,
znak sudbinski što nas veže“.

Malo ko je sam brodio,
regionu puno dao,
kao Boris što je hrabro,
čak i pismo Suncu slao.

Matvejević s pravom reče,
ima ko će bolje, više,
i od mene ubuduće,
o Mediteranu da napiše.

*Ove pjesme ostaju najljepši i
nepatvoreni svjedoci jednog
vremena i prijateljstva.*

*Poklon pjesma
"Mediteranski gospar"
prijatelja i urednika
magazina "Montenegrina"
saće je života i nagrada
iznad svih nagrada.*

*Boris Jovanović Kastel
Od divnog, divnom čovjeku!
Dok god ima ljudi sunaca
kao što si ti, nada postoji za
našu zemlju i čovječanstvo!*

*Sandra Đurbuzović
Od onih divnih bića što
dubinu umjetničkog zna da
afirmiše na lijep način. I ja
počastvovana njegovim
izrazom pera.*

*Divno, toplo, stvarno...
Obojica gospari moji dragi!
Lijepo mi popravi jutro.*

*Zorica Joksimović
Zaista, izvanredna!!!
Kako si ga dobro opisao!!!*

*Ramiz Hadžibegović
Pravi hommage pravom
"meštru od mora"! Ne
sumnjam da će ga to
obradovati, kao što ne
sumnjam ni da će na nekoj
imaginarnoj ravni biti
radostan i nezaboravni
Predrag Matvejević, kojeg si
se na pravi način sjetio!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

UMJETNOST

Posvećeno Darku Drljeviću

Umjetnost je uzvišeno stanje,
od običnog to je nešto više,
nije bitno o čemu se radi,
da l' se crta ili nešto piše.

Umjetnost je stanje duha,
kada rade vijuge u glavi,
kad se drugi ošjećaju srećni,
siguran si da je potez pravi.

Umjetnost je baš čarobna,
kao cvijet u ženskoj kosi,
ma kakvi bi bez nje bili,
kad ljepotu sobom nosi.

Umjetnika ima raznih,
ali malo s dosta dara,
sa toliko oštrog uma,
karikatura da se stvara.

Rijetki su koji mogu,
dosegnuti te visine,
reagovati na pravu temu,
da im sjajna ideja sine.

Na svu sreću ima takvih,
kao Darko još odavno,
što je sebe i Crnu Goru,
svijetu predstavio slavno.

I kod kuće bi bilo isto,
kad bi vrijednovanja bila prava,
ne bi moglo da se desi,
da se umanjuje njegova slava.

*Kakva pjesma! Svaka čast !!!
A njegove karikature su
fantastične!*

Jelena Lopičić

Vele, sve si rekao...

Dejan Aleksić

*Hvala ti puno, dragi moj
Vele. Baš si me prijatno
iznenadio. Nemam riječi...
poseban dar. Veliko HVALA.*

Darko Drljević

*Bravo, bravo! Lijepo, jasno,
pravo u centar. Hvala ti što
me razvedri, nasmiješ i
oraspložiš tvojim lijepim
slovljem i stihovljem.*

Zorica Joksimović

*Strastveno i nepovratno
veran sebi...*

Ramiz Hadžibegović

*Sjaaaajna pjesma za sjajnog
umjetnika od VELIKOG
umjetnika.*

Janković Dijana

Veselin Vesko Milović

Iako se karikaturom bavi,
uvijek on dobro pazi,
da granicu lijepog ukusa,
ili nečiji ponos ne nagazi.

Njemu nikad teško nije,
da u centar problema gađa,
ljude da nasmije i zamisli,
to se ne uči, s tim se rađa.

Kad karikatura ima poruku jasnu,
sjajan humor svjetske klase,
likovne kvalitete i lijep ukus,
pa čija bi bila, Darkova zna se.

*Istinska posveta svjetskom
majstoru "kratke forme"!*

Bravo!

Prije tri godine, kad je bio

"pokorio" i zemlje

beskrajnoga pijeska, uz

iskrene čestitke sam ga bio

"proizveo" u Darka od

Arabije!

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

RIZNIČAR

Posvećeno Ramizu Hadžibegoviću

Sa pojavom novih stvari,
sve vrijedno što je bilo,
vrlo brzo nestalo je,
ko namjerno da se krilo.

Nema više starih ljudi,
običaje što su znali,
mladima su kroz bešedu,
sve najbolje vješto dali.

Bez tradicije i predanja,
u zaborav prošlost pada,
rad čestitih umnih ljudi,
jedina nam osta nada.

Priroda se postarala,
da se takvi ljudi rode,
sa ljubavlju i elanom,
o baštini brigu vode.

Svaki esej svjedočanstvo,
za tako nešto treba dara,
teme, opis i vrijednost,
riznica se nova stvara.

Esejima svojim sjajnim,
što ih Ramiz stalno piše,
baština je na sigurnom,
čuva je od muzeja više.

*Bravo. Odlična. Baš u skladu
sa tim što on jeste.*

*Zorica Joksimović
Predivna posveta istinskom
čuvaru naših tradicija.*

*Dr Zoran Drašković
Predivno rečeno, svaka čast.*

*Jelena Lopičić
Šta da ti kažem? Znam, biće
pesma sa umetničkim
slovima napisana na
posebnom papiru i sve to
uramljeno u mojoj dnevnoj
sobi...*

Hvala ti bratski...

Ramiz Hadžibegović

Veselin Vesko Milović

POEZIJU SLIKOM PIŠE

Posvećeno Milijani Vujović

Priroda je nekom dala,
da ljepotu rukom stvara,
poeziju slikom piše,
da li ima većeg dara.

Drugačije od nas vidi,
čak i kamen ako treba,
univerzalni simbol to je,
uzdiže ga sve do neba.

Postojanost ko i snaga,
crnogorskog pravog krša,
dušu mu je udahнула,
pa ljepotom sad leprša.

A kamenu kada doda
i ostale važne znake,
svako može da pročita,
poruke su vrlo jake.

Bogatima sve nas čini,
kad se novo djelo rodi,
Milijana svjetlost šalje,
svakom biću jako godi.

*Postojanost k'o i snaga,
crnogorskog pravog krša,
dušu mu je udahнула...
Prelijepo. Bravo Vesko. Kao i
uvijek super.*

Katarina Popović

Divnoooo!

Jelena Lopičić

Aa super hvala ti.

Počastvovana sam.

Milijana Vujović

Bravo, Veki!

Darko Drljević

*Njene slike zaslužuju ovako
divnu pjesmu.*

Nađa Milović

Tu oko nas

Da li ti je neko reko

TREĆE DOBA

Sve me češće umor stiže,
sve me više kičma koči,
preskoke mi srce niže,
posustaju čak i oči.

Pritislo me sa svih strana,
što je teže, ko će znati,
godine su teško breme,
svaki đavo tad te prati.

Kod doktora neću ići,
procedura strašna neka,
doživjet' ću razne more,
mjesecima tu se čeka.

Privatno bi rađe iša',
tu precizan spisak vode,
cjenovnik ti odma' daju,
pa penzija začas ode.

Na nogama dok je čovjek,
sve se trpjet' može tada,
kad zatreba tuđa ruka,
napušta te tad i nada.

Vremena su čudna neka,
propadoše stvari prave,
jurnjava je na sve strane,
svi na svoje zaborave.

Dom starih sad se smješka,
za većinu kuća „mila“,
kad se šetim eh, nekada,
porodica šta je bila.

*Pročitao sam „Treće doba“,
i čestitam na stihovima.*

Zdravko Radošić

*Ne daj se Vele! Nariktaj
misli na pozitivu i moći ćeš
da letiš, kao nekad! Sunce,
šetnja, pivo i more uskoro,
recept su za drugu mladost!
Postoje momci sa 80 i babe
sa 20 godina, sve je u glavi!
Pjesma je, dakako,
duhovita, ali optimizam
mora da dominira!*

Nebojša Kuburović

Vesko kralju, samo nastavi.

Biserka Bogović

*Bravoooo Vesko! Jao kako je
sve rekao! Suuuuper.*

Marijana Mitrović

*Dragi moj druže,
Obradovah se tvom
pjesničkom izrazu. I, s'
posebnom pažnjom
pročitah i jednu i drugu.
Znaš da pjesnička riječ, i
mač je što siječe, i kantar
što vaga, i tovar što nosiš.
Nekad ti pretežak, pa savija,
češće, trkom ga nosiš.
Da, "sve je to u glavi", što
divno reče pjesmom. Bravo!
I ritmika, i metrika. I poruka.*

Veselin Vesko Milović

SVE JE TO U GLAVI

Optimizma tebi fali,
neki dan mi Nešo reče,
pročitao Treće doba
„To je doba prave sreće“.

Pozitivno moraš mislit',
s osamdeset momak pravi,
kako ćeš se tad ošeaćat',
to je tebi sve u glavi.

Potpuno sam relaksiran,
sa prethodnim pravim rez,
steže srce, boli kičma,
baš me briga, bacim kez.

U Dom zdravlja idem rado,
zašto sestre stalno kude?
Obožavam krv kad vade,
ili pomoć drugu nude.

Čekanje mi pada lako,
baš nijedna vijest „loša“,
kad prozovu da sam na red,
zaboravim što sam doša'.

Privatnici kad odrežu,
vrti ti se tad u glavi,
igram, pjevam, veselim se,
optimista ja sam pravi.

Na izlete stalno idem,
Risan mi je pravo mjesto,
Podgorica-ka' kući sam,
do Cetinja skoknem često.

*I pesimizam i optimizam u
saglasju. To dualizam
života, zar nije?! Sve je na
svom mjestu.*

*Slika današnjice kroz ironiju
i sarkazam!*

*A pjesnici najrealnije tvore
istoriju. Zar ne?*

Piši, to zasigurno znaš.

Zorica Joksimović

*Dragi Vesko, upravo sam
sad Vesni pročitao obje
pjesme (prvu nijesam*

*odmah htio, kao da sam
predosećao i pozitivniju
varijantu). Obje su nam*

*predivne, ali ipak prednost
dajemo ovoj drugoj koja te
vraća u dobro čojstvo i već
se radujemo trećoj u*

*takvom optimističkom
(možda putopisnom?)*

tonu!

Dr Zoran Drašković

Vesko,

*Mislim da je sa „Sve je to u
glavi“ stvar potpuno
zaokružena - predstavljen je
problem, a onda ponuđeno
njegovo rješenje! A ono me*

Da li ti je neko reko

Sve me ovo prosto diže,
energije pun sam sada,
polećeti skoro mogu,
stići-uteć' ko nekada.

Na Dom starih zaboravi,
tu me strpat' niko neće,
pozitiva sada vlada,
stotinu ću s malo sreće.

*podsjeti na Heseovu misao,
koja otprilike glasi da je
posmatranje realnosti kroz
prizmu humora najbolje što
se u borbi sa ovozemaljskim
mukama može učiniti...*

Zdravko Radošić

Hahahahahahaha!!!!

Svaka čast Vele!!! Vrh!!!

E to je ono pravo

razmišljanje!

Nebojša Kuburović

Veselin Vesko Milović

KOMŠINICA

Pošeti me jednog dana,
komšinica uzrujana,
problemi je neki muče,
iako nijesu baš od juče.

Prigrli se tako vješto,
toplina joj kao prija,
komšije smo ništa više,
lukava je kao lija.

Ma ni lija ne bi tako,
svoje krzno lako dala,
„za odgovor, za nauku,
sve bih rado žrtvovala“.

Proradismo teme neke,
mnogo toga bi joj jasno,
zašto čovjek nije kokot?-
to izusti vrlo glasno.

Pa nastavi istim tonom:
„Ponaša se kao neman,
kako može svakog dana,
biti oran, biti spreman?“

Prijatelj nam otkri tajnu,
malo nam se i naruga,
zar toliko nijeste znali,
uvijek je neka druga.

Odgovor joj nije mio,
priroda je tako dala,
vratismo se mi temama,
od ranije što je znala.

*Autentična, vrcava, svoja...
U Tvom duhu. Ono kad
daješ poeziji svoj izraz i
prepoznatljivost. Vjeruj, iz
ovih par čitanja, to se već da
prepoznati.
Moja iskrena i velika
podrška!!!*

*Zorica Joksimović
Čestitamooo! Tvoja pjesma
nam je izmamila istinski
osmjech! Hvala!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

DA LI JE iPhone?

Na internetu vijest dana,
sa mobilnim rodila se beba,
sasvim je u redu, rekoše neki,
u ovom vremenu tako treba.

U velikom čudu narod se pita,
nije im jasno da li to može,
neki su išli i mnogo dalje,
da li je ajfon, o moj Bože?

Bile su tu kombinacije razne,
možda je kineski, pa Google nema,
nije prošlo ni par sati,
ovo je postala globalna tema.

Koliko kamera i RAM-a ima,
već peti dan rasprava teče,
o mobilnom saznasmo puno,
za bebu niko ništa ne reče.

Mozganjem velikim otkriše tajnu,
kako je bebu s mobilnim rodila,
ajfon je stalno u glavi imala,
dok je s voljenim ljubav vodila.

*Pa, nema teme koju ne
obradi super.*

Biserka Bogović

*Super Vele! Duhovito,
istinito i porazno!*

Nebojša Kuburović

Bravo, baš aktuelna!

Zorica Joksimović

BRIGE

*Sa srca nam kamen pade
Što abera najzad dade!*

Kad pročitah FATAL ERROR

Pomislih na neki teror

*Da te vozi "plavi" GLOVO
OPEN BALKAN što si psov'o*

*I to cestom sve do Spuža
Gdje se smještaj "dobar"
pruža!*

*Al' ti srećom nijesi grešan
Čim je tebi I-PHONE prešan*

*E-oplodnja kad te brine
Da l' će ljubav s njom da
mine?*

Dr Zoran Drašković

Veselin Vesko Milović

KAD JE LJETO I VRUĆINA

Kad je ljeto i vrućina,
laganije svi se nose,
obline se mnoge vide,
i predivne noge bose.

Za gledanje i druženje,
što ćeš bolje nego plaže,
kao modna pista da je,
tu pravila druga važe.

Nekada se sve skrivalo,
baš se ono pravo stide,
danas rade sve namjerno,
da se obline bolje vide.

Kostimi su nekad krili,
kad naslutiš, eh milina,
danas ne mo'š da ga vidiš,
jer je skriven od oblina.

Zbog toga su česte scene,
kad se smiješ baš do suza,
"Da li je teti", pita sinčić,
"pojela kostim njena guza".

Kakve bi mi bili tate,
kad odgovor ne bi dali,
kad „problemu“ priđeš bliže,
kupaći ti bude mali.

Vidi bruke što će pući,
sad će priča i slikanje,
sačekaj me tu sinčiću,
mora tata na kupanje.

Ohladih se sasvim dobro,
sve se vrati u prvo stanje,
obrađivat' dalje moram,
„probleme“ mnogo manje.

*Hahahah, bravo Vele,
nastavljaš da briljiraš!
Nebojša Kuburović*

*Kakva zapažanja na svakom
polju.
Biserka Bogović*

*Bogme, otrglo se to
kontrolni. Zauzdaj ti to Veke,
ha, ha, ha
Marijana Mitrović*

*Tvoje "ljetne" stihove smo s
uživanjem pročitali i
početak dugog toplog ljeta
obilježili schwarzwald
kornetima! Kao "etablirani
pojeta" moram da ti rečem:*

*BUTUA SUMMER
Za "Slovensku plažu"
Dobio bi gažu*

*Jer napišeš hit
Dok si reko kvit!*

*A tu je i rima
Jer je bila plima!*

*Još si fashion guru
Jer brineš o turu:*

*Koliko da viri,
Kol'ko da se širi*

*Da nam vode plave
Ne bi došle glave!
Dr Zoran Drašković*

*ODGOVOR

*Pjesma ti je vrh,
baš me strah za glavu,
kad naletim tako,
na oblina pravu.*

*Srce mi je slabo,
ne znam šta da radim,
kad vidim nešto tako,
moram da se hladim.*

Da li ti je neko reko

PRIVREDA

Ima zlobnih koji kažu,
da privreda loše radi,
oko sebe kad pogledaš,
svud se nešto novo gradi.

Nove zgrade, soliteri,
tržni centri i marketi,
hoteli, restorani i kafići,
privreda nam stvarno leti.

Primjera je jako puno,
da privreda dobro radi,
kladionica svaka puna,
sve se više narod kladi.

Čak ne moraš ni da ideš,
kad ti siguran fix sine,
iz topline svoga doma,
kladićeš se tad online.

Sve fabrike zatvoriti,
čisti vazduh nama treba,
to je ono što se traži,
komad bistrog plavog neba.

U tom pravcu dobro ide,
vlast nam je čvrstog stava,
„Zatvorićemo svaku vala,
ekološka biće prava“.

Mi možemo sve postići,
ne prijeti nama glad,
sve nam ide laganica,
jer Evropa tu je sad.

Načina je jako puno,
da se pomogne otadžbini,
samo treba svojski zapet',
kad te rasporede po dubini.

*Pročitali smo tvoju
sugestivnu najavu još jedne
privredne reforme, a mene
je posebno inspirisala
pridružena fotografija, koja
ne govori 1000 riječi već
1000 puta govori dvije riječi:
Jednoruki Džek!
PLEDOAJE ZA MINISTRA
Tj uoči, nema zбора,
Što se sada činjet mora:*

*U Briselu pare leže
Pa pripremit' treba mreže!*

*Al'' da im se kesa driješi
Prodžekt mora da se riješi!*

*No ako sam dobro raz'm'o
- Ko da reče to Erazmo!?! -*

*Jednoruke ti bi Džeke
Turio u bibli'teke,*

*Pa da svako bez po muke
Uzme stvar u svoje ruke*

*Te da odsad vlastoručno
Svoju sreću kuje stručno!*

*Još ako si aplicir'o
Pa i sredstva alocir'o*

*Slika nam je sasvim bistra:
Tebe treba za ministra!*

*Dr Zoran Drašković

*ODGOVOR:
Za položaj moram reći,
savjest mi je sasvim čista,
pa zbog toga neću moći,
konkurisat za ministra.

*"Kad te rasporede po
dubini" u srž ste pogodili!
Divna pjesma!!! Svaka riječ
na mjestu! Uvijek prijaju
uhu Vaše mudre pjesme,
svaka čast!
Vaša poezija nadahnjuje...*

Jelena Lopičić

ODLUČILA OVCA JEDNA

U šumi se glas pronosi,
odlučila ovca jedna,
da zasnuje brak sa ovnom,
baš je dugo bila čedna.

Priprema se velja fešta,
biće svega da se pije,
iz bogate porodice,
nema tu što da se krije.

Pozvala je svakog svoga,
bijeljeće se od ovaca,
priprema se i VIP loža,
biće mnogo znanih faca.

Šumski savjet već se pita,
na proplanku što se radi,
niču lože na sve strane,
ko stadion da se gradi.

Odrediše par članova,
da se ovim pozabavi,
pozvaše i oca mlade,
da se tamo hitno javi.

Svi su spremni da mu kažu,
neizmjereno šumu vole,
nema toga zbog čega će,
nered u njoj da dozvole.

Sastaše se jednog dana,
sve će u brk da mu kažu,
nijesu u šumski savjet,
da ih tamo nešto lažu.

Povikaše iz sveg glasa,
dok moćni ovan glavu diže,
„Stan'te braćo, lako ćemo,
spuštite glas malo niže“.

*Izvezeno sitnim vezom,
krasnopisom ko od Ezopa,
Sa porukom što vijori kroz
vjekove, od vajakada.*

*BRAVO za ovu finu
stihovanu alegorijsku priču.*

Zorica Joksimović

Aaaaa kakva je pjesma!

TOP!!!

*Danas mi je rođendan, a
čitajući ovu pjesmu nijesam
skidala osmjeh s lica! Hvala
i na tome! Diiiiivno!!!*

Jelena Lopičić

Duhovito bas ...super.

Milijana Vujović

Ne prekidaj, samo cepaj!

Ramiz H.

*Pravi lafontenovski stihovi
za svaku sredinu u kojoj "vuk
na ovcu svoje pravo ima"!
Bravo!!!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

„Predstavnici vi ste pravi,
dogovor je tu uz malo sreće,
vi ste mudri, razmislite,
falit' vama ništa neće“.

Do dogovora stvarno dođe,
potpisaše i dozvole,
čvarke, meso i ostalo,
sva trojica jako vole.

Malo ih je brinuo savjet,
prašina se dosta digla,
„Kao i do sad“, kaže vučko,
„Koga je to pravda stigla?“

I veselje tako krenu,
već pokloni strašni stižu,
svi sređeni, ošišani,
razna krzna tu se nižu.

Svi čekaju taj trenutak,
da mladenci srećni dođu,
od nervoze i čekanja,
kroz kičmu im žmarci prođu.

Pojavi se srećna mlada,
još i ovan tu da stane,
nema niđe takvog para,
ma nijedne nema mane.

Iznenadjen mladoženja,
„Zajedno smo stalno rasli,
od mene je mnogo ljepša,
a istu smo travu pasli“.

Stari ovan sav je srećan,
što mu je baš ona snaša,
„Đe bi sin, pravi ovan,
bogatijeg tasta naša“.

Protokol se stvarno prati,
na scenu sad lija stupa,
teški folk je svakog dirn'o,
oduševljena je i vrana glupa.

Nakon lije i trubači,
došli su iz drugog kraja,
pozvala ih mlada snaša,
da usreći svoga taja.

A onda se medo pope,
violinu kad razvuče,
sve utihnu i nestade,
ko na muke da ih muče.

Bili su tu i mediji,
o ovome će da se čuje,
fotke mnoge već su spremne,
baš će mreže da zabruje.

Ostalo je svega dosta,
nosilo se na sve strane,
posmatrala mudra sova,
sa jelove suve grane.

Sve se čudi, što se radi,
„Poslovica stara kaže,
ko ima dosta masla,
taj i zadnjicu njime maže“.

A na to joj gavran veli,
„Sva je trka tu zbog novca,
sve da ga je puna vreća,
pa ovca je uvijek ovca“.

Da li ti je neko reko

CVRČAK I MRAV (za više upućene)

Baš kao u svakoj novoj priči,
komšije su prve cvrčak i mrav,
za svaku životnu temu,
imaju potpuno suprotan stav.

Mrav je radio cijelog ljeta,
nije bilo odmora ni jedan čas,
nijesu mu smetali žega i sunce,
ko velikog radnika bije ga glas.

Lijepi dani prolete brzo,
za zimu se treba pripremat' sad,
ako se ljenčarenju prepuštiš lako,
brzo će na vrata zakucat' glad.

Cvrčak je radio baš nešto drugo,
igrao, pjevao, tražio hlad,
izležavao se cijelog dana,
nije ga interesov'o nikakav rad.

S društvom je pravio žurke,
do u kasnu jesen bila je igra,
najbolje ženske kod njega su bile,
tako je bilo dok je zima stigla.

Za zimu se pripremit' treba,
nove skije i oprema druga,
„Neću valjda sebi dozvolit',
obična svjetina da mi se ruga“.

„Sve mora biti sa stilom,
kad nova ženska kraj mene stane,
mnogi će od zavisti pući,
komšija će u nesvijest da pa'ne“.

*Ova za više upućena je
idealna za nas odrasle!
Divno pišete!
Ja jedva čekam da izdate
knjigu!*

Jelena Lopičić

*Haha, bravo Veki, sjajno!
Ova druga mi je bolja,
naravno zbog humora i
satire.*

Darko Drljević

*Hahaha, ti me oduševljavaš!
Koliko dugo si skrivao taj
talenat od nas!*

Ramiz Hadžibegović

*Više rad skoro nista ne znači,
potpuno ste u pravu.*

Nevena Gazdić

*Bravo. Lijepo poređenje!
Na žalost, tako je - Sve se
dovodi u pitanje i okreće
naglavačke.*

Zorica Joksimović

*Vrlo je interesantna poruka
za Lafontena...neka ga i od
mene pozdravi...*

Aleksić Dejan

„Već ko da gledam njihovu facu,
blenuće ko tele kad kola vide,
treba se u svakoj prilici snaći,
a ne četrdes' rada pa da se stide“.

Prije polaska, kod komšije svrati,
pomisli ipak treba da se vide,
nijesu nešto posebno bliski,
što da mu ne kaže, na skijanje ide.

Pojavi se mrav iz male kuće,
teško mu bi, ko bijeda gola,
a pred njim sve sija novo,
ženska maše iz bijesnih kola.

„Komšija dragi đe se to spremaš,
kakva je ovo oprema moćna,
šta sad ima kod tebe novo,
zbog čega ova pošeta noćna“?

„Šamoni je odredište naše,
na zimovanje idemo tamo,
pa kao dobrom komšiji našem,
htjeli smo da ti se javimo samo“.

„A u Francusku idete znači,
imao bih za vas molbu jednu,
da prenesete poruku moju,
za ličnost veoma uglednu“.

„O Lafontenu se ođe radi,
ličnost je zaista velike bistrine,
ako ga neđe slučajno sretnješ,
kaži mu da ide u tri p. m.“

Da li ti je neko reko

BAŠ BIH BIO JAKO SREĆAN

Baš bih bio jako srećan,
kad bi im'o voćnjak pravi,
zamislite svud cvjetovi,
a ja ležim tu na travi.

Pa kad trešnji cvijet krene,
zabijeli, eh divote,
kao mlada kad u dom krene,
pa sva sija od ljepote.

Cvijet joj kratko traje,
bijeli plašt brzo skine,
porumeni i nagradi,
ko o njoj stvarno brine.

Tek jabuka rajsko voće,
što požudu strasnu budi,
simbol ljubavi i mladosti,
dobro zdravlje nama nudi.

I dunja je izvor zdravlja,
nemoj neko da se vara,
da postoji nešto ljepše,
od mirisa sa ormara.

Mirisna i sočna kruška,
sve se češće danas sadi,
kao hrana i kao lijek,
da nam srce dobro radi.

Srce bi mi bilo puno
sve da više ništa nema,
u voćnjak bih iš'o rado,
to bi bila glavna tema.

Glava bi mi bila bistra,
bacio bih sve po strani,
iščekiv'o, radov'o se,
da pupoljak krene rani.

*Ne čudi. Vidim te u tom
cvijetnom voćnjaku
ozarenog lica. Bravo
Pjesniče!*

*Zorica Joksimović
Divnooooo!*

*Jelena Lopičić
MEĐU NAMA TREŠNJA-
VIŠNJA ...*

*Stih haiku da se skrije
Kada rimu Vesko slije!*

*I nadmaši Đaponeze
Kad o trešnji tako veze!*

*A jabuku, voće-Eden,
Uvio je u stih meden!*

*Sjeti nas na ljubav staru
Žutu dunju na ormaru,*

*Pa i krušku, izvor slasti,
Nudi svakom da se časti.*

*Još se pitam orah-voćka
Čudnovata nekad zloćka*

*Da li bi mu vijenac svila
K'o Njegošu gorska vila?*

*Dr Zoran Drašković
Koliko asocijacija u jednoj
kratkoj pesmi, ili ja to tako
vidim! Bravo!*

Ramiz Hadžibegović

Veselin Vesko Milović

PROCES

Nešto čudno tu se muti,
nestalo je jedno jare,
niko ništa o tom' ne zna,
ne pomažu čak ni pare.

Sudski proces već se vodi,
ko zna šta će da se sazna,
otkriju li pravog krivca,
bar uslovna slijedi kazna.

Dokle će to sve da ide,
prisutna je i nervoza,
i dok traje dugi proces,
nestala je čak i koza.

Detektiv već poso radi,
prikuplja podatke važne,
pred sudijom treba imat',
argumente vrlo snažne.

Doktorom ga mnogi zovu,
svi ga hvale sve do neba,
kome nije problem lova,
učiniće sve što treba.

Otkrio je krivca lako,
nije znao da se čuva,
naseljem se miris širi,
jaretina kad se kuva.

Kako možeš njega hapsit',
činovnik je više klase,
pozvaće ga na razgovor,
imunitet ima, zna se.

Sjajno, Vele, svaka čast!

Veliki pozdrav pjesniče!

Darko Drljević

PITAM SE, PITAM ...

Da li Vesko ikad diše

Kad toliko ne patiše?

Čini ti se: "Nema više?",

A stih novi on već piše!

A ko misli muze lijepo

Da stihove njemu krijepe

To će prestat' da se pita

"Njoj(zi)" pjesmu kad

pročita!

P.S.

Kriv za "Proces" nije Kafka

Već đavolja svaka traf'ka,

K'o i brojne TeVe mreže

Što grozote sve bilježe

Od kojih će insan hudi

"Dobrovoljno" da poludi!

Dr Zoran Drašković

Za sve nam je ovako, samo

se odlaže da se "zaboravi".

Nena Gazdić

Da li ti je neko reko

Sudiji je baš nezgodno,
postupiti kako sada,
napravi li neku grešku,
nema više sudskog rada.

Mudro! Savršena je!
Jelena Lopičić

Vjerovati nije mogo,
da će dovde ovo doći,
sve se više pribojava,
da do kraja neće moći.

Prvo što će da uradi,
odložiće sve do ljeta,
dok ne nađe dobar način,
da se smanji stvarna šteta.

Konačno se i to desi,
nevjerica, svi se čude,
da li može i to biti,
činovnika da osude.

Nema čega nije bilo,
stvarala se čak i vika,
pokušali sve što mogu,
da oslobode činovnika.

Tražili su i potvrde,
nudili su čak i pare,
ako seljak baš dokaže,
da njegovo bješe jare.

Advokatski tim se busa,
jadni seljak samo srlja,
nastave li tako oštro,
baš će strašno da nadrlja.

Veselin Vesko Milović

Nije kriv, porota kaže,
čak se i sudija nešto čudi,
i ako mu presuda ova,
daje mogućnost da dalje sudi.

Seljak se u čudu našo,
da li ovo smisla ima,
okrenu se ka poroti,
zahvali se redom svima.

Ma nije im muka bila,
ne crvene oni lako,
apanaže nove stižu,
u penziju će oni tako.

Seljak se od muke znoji,
kako presudu da sruši,
činovnik je zadovoljan,
na tavan se koza suši.

Da li ti je neko reko

OTVARANJE IZLOŽBI

Slikari su u prednosti,
tu pravila neka važe,
svako mora da otkrije,
što je umjetnik htio da kaže.

Ne tumače svoja djela,
ima ko će vrlo vješto,
izložbu da otvori,
i o njoj kaže nešto.

Ko će tu čast da ponese,
zavisi od mnogo stvari,
prvo da li je poznat slikar
ili korake prve pravi.

Za slikara dobro znanog,
prostori se pravi traže,
i istoričar umjetnosti
da o izložbi nešto kaže.

Nekad se tu i prećera,
pa kad počne da veliča,
u čudu se slikar pita
o kome ovo ovaj priča.

Početak kad je neki,
bilo ko će da otvori,
on je zelen i još treba
za istoričara da se bori.

Najdraže je uvijek bilo,
kad je slikar „dva u jedan“,
umjetnik i član partije,
svake hvale baš vrijedan.

*Ovo za istoričara je top!
Super pjesma!*

Jelena Lopičić

*Koliko uhvaćenih momenata
atmosfera.*

*U tvom stilu, sa dozom
sarkazma, da začiniš.*

Zorica Joksimović

*Sa željom da je samo bila
"na međeda pala korona-
muha" - u što me uvjerava
tvoje novo pjesničko
javljanje - upućujem tekst iz
kog se nadam vidi moje
nastojanje da tvoju poeziju
čitam s razumijevanjem.*

*VRIJEME JE VAZDA NA
VRIJEME*

*Vesko nam je subotar
Jer dragocjen ima dar,*

*Pa subote on nam svake
Nudi pjesmu od nafake!*

*A što jutros bi mu vrelo
Stvorilo je baš penjelo.*

*Umjetnik što stvori kistom
Neki drže modnom pistom*

Veselin Vesko Milović

Otvaranje je ko svečanost,
gradonačelnik ili neko veći,
o svom drugu umjetniku,
potanko će baš sve reći.

Istoričaru tu mjesta nema,
a i što bi stvarno tamo,
političari su za sve dati,
bar toliko svi već znamo.

Svi članovi kabineta
obavezno tu se nađu,
i partijski drugari koji uspiju,
galeriju da pronađu.

Izložbe su ove jako dobre,
zakuske onda slijede sjajne,
razgovori se o umjetnosti vode,
otkrivaju se slikarske tajne.

Razgovor zna da potraje,
umjetnost je široka tema,
priča se polako privodi kraju,
tek kad na stolu ništa nema.

*Pa se trude razne face
Da nam mudre riječi bace*

*Da objasne što je stio
Da proniknu što je snio*

*Onaj koji djelo stvori
Koje valjda samo zbori?*

*Al' pravilo kaže sveto
Svemu sudi majstorsko
rešeto!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

PRAVA LJUBAV

Da l' je nekad kod nas bilo,
da s funkcije čovjek ode,
drugovima primjer bude,
javni poslovi kako se vode.

Ako se nešto tako desi,
svim medijima nek' se javi,
organizovati dobro treba,
bar tri dana da se slavi.

Država mora nagradit' takve,
poruka jasna mora da glasi,
svako onaj ko uradi tako,
herojem ima da se proglasi.

Nekad su bili ideali drugi,
domovina je bila glavna,
rađali su se heroji pravi,
jer je ta borba bila slavna.

Žestoka borba i danas vlada,
bez obzira što se u miru živi,
kako se mnogi za fotelje bore,
čovjek mora da im se divi.

Kažu ko nije na funkciji bio,
taj ne zna što je ljubav prava,
sa stvarima se zbližite toliko,
fotelja je draža no ljudska glava.

Neki su spremni da ovako tvrde,
sa foteljom su se toliko srodili,
baš su uvijek nerazdvojni bili,
kao da su se sa njom rodili.

Kako onda da ih ostave same,
bez njih bi bilo da puno pate,
zato na kraju svakog mandata,
žele da im se ponovo vrate.

*Vesko, kralju, kako ovo samo
vezeš.*

*Bravo ti ga, a i dešavanja i
inspiracije ne fali.*

*Biserka Bogović
Hahhaa, super je pjesma. Ta
moćna ljubav čovjeka i
fotelje.*

*Katarina Popović
Auuuu Vesko bogme čuvaj
glavu jer ako se neko
prepozna u silnoj ljubavi
....ccc*

*Marijana Mitrović
A nema nego ste uboli u srž
naše današnjice! Svaka Vam
je riječ tačna!!!
Makar nešto lijepo da se
stvori iz naše tužne
današnjice. Hvala Vam na
tome, baš me raduje kad
čitam Vaše radove! I još
vodite najbolji naš sajt, Vi
baš njegujete naše prave,
istinske crnogorske
vrijednosti! Svaka čast!*

*Jelena Lopičić
Tek sad, a mogao si svoj dar
davno da ukoričiš u desetak
knjiga!*

Bravo. Sve rečeno!

*Ramiz Hadžibegović
Bravo majstore.
Ponosna koleginica.*

*Zorica Joksimović
Bravo za "dijagnostičke"
stihove, koji - usudio bih se
reći - predstavljaju poetski
oblik aforizma: "Zdrav
čovjek ima hiljadu želja, a
bolestan samo jednu - da
pobijedi na izborima!". Ta
bolest spada u one koje se u
početku teško prepoznaju,
ali se lako liječe, a kasnije se
lako prepoznaju, ali se teško
liječe.*

Dr Zoran Drašković

Veselin Vesko Milović

SOJ

Poštenoga mi smo soja,
dobar glas ti lako maknu,
svi su spremni vrlo brzo,
i u obraz da ti taknu.

Oprostiti ništa neće,
čak i uspjehe ako nižeš,
kako sipat' med u kantu,
a da ruku ne oližeš?

Ne daj Bože, nešto više,
strva ti se ne bi znalo,
prišili bi mnoge stvari,
i bogastvo da je palo.

Zdravlje mi je najbitnije,
izobilja ja se gnušam,
na more kuću pravim,
jer doktora svoga slušam.

I za vazduh tako reko,
planina ti strašno godi,
za zdravlje tvojih pluća,
vikendica je sad u modi.

Porsche Cayenne truli vozim,
uvijek sam skroman bio,
sve na pošten način ja sam,
od mrčne plate zaradio.

Top je!

Jelena Lopičić

Bravo Veki! Sjajna satira!

Darko Drljević

*Najprije čestitam na odi
onima što misle da "kuća im
ga donosi"! Esej o
"pestokupljevinu"!!!*

Dr Zoran Drašković

*Ejjjjjjj, kako me nasmiješ i
uozbiljiš. Gori si od najboljih
aforističara. Pa ti vidi!*

Ramiz Hadžibegović

*"kako sipat med u kantu,
a da prste ne oližeš",
- Istina živa!*

*Bravo, bravo, sve stihom
kroz ironiju i sarkazam.*

*Čudno kako te poezija, ko
planinska brzica, tjera
naprijed, u bogatstvo riječi,
misli i izraza.*

Koje bogatstvo.

*Drago mi je što ti u mirovini
ne miruješ.*

Ponosna!

Zorica Joksimović

Da li ti je neko reko

KAD ZAVRTI I ZACIMA

Eh kako je dobro bilo,
ako treba da se gine,
folk pjevaljka kad zapjeva,
i butina strašna sine.

Kad zavrti i zacima,
i đede se tad probudi,
brkovima stalno mrda,
i po neku paru nudi.

I njemu bi želja bila,
da je pipne, makar takne,
primiče se i uzdiše,
pjevačica kad robu makne.

Koga briga kako pjeva,
tu su bitne druge stvari,
to što krešti i zavija,
neće slavlje da nam kviri.

Svi se u nju zagledali,
od meraka neko zvizne,
očekuju, nadaju se,
da i bluza malo klizne.

U bunilu svi čekaju,
da li će i to da se desi,
sa parama ruke uvis,
samo tako, tresi, tresi.

Kad ugleda toliko para,
pjevačica naša slavna,
pa zavrnu kukovima,
singerica joj nije ravna.

Odlična!

*Da, da, to su današnji
"umjetnici" i uzori, što je
najgore. Dobro ste sve
opisali, baš je tako!*

Jelena Lopičić

*Hehehe, a čovjek bi reko,
ništa ne primjećuje.
Bravo Veseline.*

Biserka Bogović

*Svaka čast Veskooo
Oslikao naš narod. Kao
svojevremeno Živko Nikolić*

Katarina Popović

*Čestitke na novom
"municioznom" poetskom
socio-psihološkom seciranju
još jedne*

*"široko(ras)pojas(a)ne"
društvene pojave na "ovim
prostorima"! Uživali smo u
čitanju kao što, vjerujemo, ti
uživaš u prvim
penzionerskim danima.*

Dr Zoran Drašković

Koji sarkazam.

Bravo majstore!

Zorica Joksimović

Veselin Vesko Milović

Svi u transu tako viču,
samo tako ćeraj mala,
odlikovanje tebi treba,
jer si nama puno dala.

Uključi se čak i dede,
„Baš me briga da l' si laka,
kada tako dobro pjevaš,
volio bih da si snaha“.

Završi se fešta velja,
za neke je kratka bila,
tek tri noći i tri dana,
pod šatorom se veselila.

Zadovoljna i umjetnica,
sve najbolje o sebi čula,
kulturom je odabranom,
silnu masu nadahnula.

*Ne mogu da verujem kako ti
sve ovo lako ide. Mislio sam
da su reportaže tvoj vrh,
kad ono...*

Ramiz Hadžibegović

Da li ti je neko reko

NAUKA

Nauka se baš razvila,
domete je teško znati,
sve to ide tako brzo,
pa ne može da se prati.

Ne znaš koja grana više,
ali ono što nam treba,
medicina sigurno je,
bolest mnoga stalno vreba.

Nije samo boleštine,
no i izgled bolji daje,
zatezanje i slične stvari,
da nam mladost duže traje.

Silikoni i polimeri,
i plastike druge razne,
ostaćemo uvijek mladi,
to nijesu priče prazne.

Šta se sve od nje pravi,
zato uvijek dobro pazim,
jako bi mi žao bilo,
da plastiku kakvu zgazim.

Da bi znao s kim se družiš,
prvo ličnu kartu traži,
jer godine, izgled stvarni,
ništa više to ne važi.

Imao sam jednom sreću,
da upoznam takvu „mladu“,
baš su na sve one spremne,
godinice da ukradu.

*Svaka ti je jedna od druge
bolja. Nasmijah se od srca,
na ovu bocu od kišele.*

Biserka Bogović

*Aaaa jao ludilo totalno! Al
boca je boca!!! Ahahahaha*

Marijana Mitrović

Aaa top, u srž!

Jelena Lopičić

*Kako me slatko nasmija.
Podjijelila sam pjesmu sa
Brankom B. Koji humor i
sarkazam na temu današnjih
savremenih žena.*

*Ti si čudo. Branka te puno
pozdravlja. Kaže da te
obožava!*

Zorica Joksimović

*Kapa dolje,
jer ko bolje,
a s toliko dobre volje,
zapazi da kao zolja,
zaposješe svjetsko "polje"
polimerne "glavobolje"!??
A posebna hvala na
nenadmašnoj "kiselofla-
šastoj" asocijaciji, koja
nam je izazvala
"zagrcateljnaji" smijeh!
Bravo!!!*

*No, e da bih te uvjerio i u
moju istinsku zabrinutost, u*

Veselin Vesko Milović

Trebalo bi lice da je,
kao reljef Crne Gore,
kad pogledaš ispeglano,
nema baš nijedne bore.

Tvrde grudi kao kamen,
šta je ovo mila sele,
sve više se meni čini,
mazim flašu od kišele.

Pa još mi se i pohvali,
„Vidi baš sam jedra svuda“,
je li ovo sad normalno,
il su to vremena luda.

Sve mi više uši para,
poslovica ona stara,
da svatovi babu vode,
kada mladu ne naode.

*nastavku ti "privijam" i
nešto što bi u turskim
serijama glasilo "U slast!":*

*Bon appétit!
Hroničaru našeg doba
Suđeno je sve da proba!*

*Pa tako i dođe na'red
Što ni nalik nije na'med!*

*Sad plastika njega tišti,
Zbog nje mnogi danas
vrišti!*

*Zacarila u sve spore,
A usput nam pegla bore,*

*Al' najviše mene brine -
Insan mora i da zine,*

*Pa svak treba da se jedi
Kad uvidi što nam slijedi,*

*Jer će kusat' ljudska bića
Mikro-plastik iz oslića!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

STATUS

Velike me brige more
kad odrastem šta ću biti,
životarit' kao narod,
il' kravata da me kiti.

Sve sam dobro izmjerio,
jer budućnost sebi pravim,
želim imat' dobar status,
politikom ću da se bavim.

Političari imaju dosta para,
i proljepšaju se kao slika,
baš sam čvrsto odlučio
učiću za poslanika.

Taj posao mnogo nudi,
radiš brate što te volja,
odjednom si pametniji
rješenja nema niko bolja.

A džep ti se stalno puni,
ne smije ti niko ništa,
politika baš je igra,
poput dobrog pozorišta.

Čak ne moram ni da mislim,
dovoljna je samo igra,
duge konce drugi vuče
a ja vrtim kao čigra.

Sloboda riječi je bitna,
to državi mnogo čini,
nek' pišu o meni dobro,
raspoređiću ih po dubini.

*Sada pročitala, i normalno,
oduševila se kao i do sada.
Žao mi je što nijesam mlađa
pa bih rado išla na te nauke.*

Biserka Bogović

*Divno Veso! Pravo u centar!
Sanja moja kaže, čim sam
čula poželjih biti političarka.*

Zorica Joksimović

*Žedne preko vode! I plašim
se ovog sto nam uskoro
slijedi... Pjesma je savršena!*

Jelena Lopičić

*Živa istina, sve rečeno.
Sjajno, dragi Vesko!*

Ramiz Hadžibegović

*Nadam se da je tvoj status
sa "državne hrane"
prebačen na "kućnu njegu" i
da o tome svjedoči tvoj
"poetski apparatus":*

APPARATUS

*Da opišeš nekom status
Ti baš imaš apparatus:*

*Bistro oko, jezik britak -
Za poetu to je bitak!*

*I figure stilske k tome
Da "odsiječeš" bilo kome,*

Veselin Vesko Milović

Uvijek će biti i onih,
što slobodu sebi daju,
poslanika da kritikuju,
poslije će da se kaju.

Mislio sam i na narod,
ja znam dobro šta mu treba,
složiti' priču, biće svega,
kasnije može i suva 'ljeba.

I sve tako, pa ponovo,
primitivni moj narode,
kad izbori novi dođu,
žedne ću vas preko vode.

*Da mu kažeš što mu ide,
A ponekad još i pride!*

*A počne li kakva hajka
Neko će i da ti "lajka"!*

*Jer i da si "u banani"
Ima nas na tvojoj strani!*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

NEKAD I SAD

U vremena neka stara,
pitali smo svoga đeda,
nije bilo to slučajno,
držalo se nekog reda.

Najstarija glava kuće,
odgovor će uvijek dati,
pametna i mudra glava,
ko će bolje da nas shvati.

Toga više niđe nema,
pravilo neko drugo važi,
kakva pamet i iskustvo,
poslušnost se sada traži.

Mladi su danas glavni,
reći će vam da sve znaju,
pitaj ih o bilo čemu,
odmah počnu da guglaju.

Ogromnog su stvarno znanja,
ta je priča vrlo prosta,
pametni telefon svako ima,
i interneta sasvim dosta.

Ne moraju ni da pamte,
telefoni za to služe,
pušte mozak na otavu,
laganica, e moj družo.

Ima jedan problem mali,
kada počne sve da smeta,
desi li se i na kratko,
da nestane interneta.

*Auuuu ova je prava! Prije
sam znala bar 5-6
telefonskih brojeva napamet
a sad "prazna glava" sve je
u pametnom telefonu!*

Marijana Mitrović

*E moj Veso, ko više "glavu
koristi ko prije"?! Odlično
pjesniče!*

*Poslala sam Branki neke
tvoje pjesme. Kaže da je
vesele. Puno te pozdravlja i
kaže da objavljuješ to u
zbirku čim prije. I ja
saglasna, al prednost dajem
starijim, mudrijim.*

Zorica Joksimović

Pogadjaš u „sridu“!

Vojislav Karas

*Čestitamo!!! Maestralno si
svoje dugogodišnje
pedagoško iskustvo
"pretočio" u poemu o
današnjem google-
obrazovanju, internet-
doktorima i e-fakultetima!*

Dr Zoran Drasković

*Prava stvar! E ovo moram
sad deci mojoj da pročitam!
I oni su se zalijepili za
telefone.*

Jelena Lopičić

Veselin Vesko Milović

Baterija kada stane,
neminovna tu je šteta,
ne mo'š dalje, ne pomažu,
tri današnja fakulteta.

Naraštaj se mladi pita,
šta bi bilo da ga nije,
morali bi učit', radit',
koristit' glavu kao prije.

Da li ti je neko reko

KAD JE ŠKOLA BILA ŠKOLA

Kad je škola bila škola,
i učenici bili pravi,
svi su htjeli da imaju,
više znanja u svojoj glavi.

Danas se i ocjena traži,
pa za uspjeh često fali,
jer komšiji kako reći,
odličan je i moj mali.

Kad je škola bila škola,
kad učenik nije znao,
niko spasit' nije mogo,
na godinu on je pao.

Danas je to priča druga,
zivkanje je na sve strane,
kad zakuca jun na vrata,
okupiraju školu mame.

Kad je škola bila škola,
rijetki su čast imali,
za posebno zalaganje,
luču su im na kraj dali.

Danas je to igra prava,
luču ima skoro svako,
nek' ne brinu loši đaci,
dobiće je vrlo lako.

Kad je škola bila škola,
zajedno su boj vodili,
nastavnici i roditelji,
da bi đaci bolji bili.

*Bravo!!! Pročitali smo tvoju i
divnu i sjetnu pjesmu, koja
kao da je epitaf svekolikom
školstvu na "ovim
prostorima".*

Dr Zoran Drašković

*Da, da. Kad je škola bila
škola, bilo je poštovanja,
profesora, roditelja, komšija
i dr. Kako više nije škola
škola, došli smo na ove
grane. Ali, mislimo pozitivno
i kažimo, biće bolje.*

Biserka Bogović

*Savrsena i poučna. Mislim
da su ranije generacije imale
bolje obrazovanje i bolji
sistem. A mi smo danas od
najcjjenjenije profesije,
degradirani potpuno... Sve
ste rekli u pjesmi!*

Jelena Lopičić

*Ma, sjajnooooo... To dobro
pamtiš kad je škola bila
škola!*

Ramiz Hadžibegović

Oštro pero! Bravo.

Vojislav Karas

Danas više toga nema,
„Nastavnici za sve krivi,
na zub uzeše pametnicu,
a svak mu se kući divi“.

Kad je škola bila škola,
na pamet im nije palo,
da roditelj nešto sumnja,
i na ocjenu utiče malo.

Danas je to nešto drugo,
stavovi se često kose,
nivo znanja određuju,
i dnevnik će još da nose.

Kad je škola bila škola,
nastavnici, ličnosti prave,
cijenjeni svud su bili,
u društvu umne glave.

Danas se to samo priča,
davno prošla to je tema,
kakav ugled i poštovanje,
toga više niđe nema.

Kad je škola bila škola,
ili ovo što na nju liči,
teško društvu koje ne zna,
sa prosvjetom da se diči.

Da li ti je neko reko

IZBORI

Pripremi se moj narode,
izbor novi skoro ide,
koliko vam glas vrijedi,
istaknite, da svi vide.

Svaka roba kupca ima,
ne brinite bez po muke,
isključite malo savjest,
biće para pune ruke.

Nemoj da vas s puta skrene,
bilo kakva priča veća,
država, identitet i ostalo,
jer uz novac ide sreća.

Ponuda će biti više,
a od toga šta se traži,
cijena će da varira,
pa tarifa druga važi.

Budi ono što ti kažu,
ako nude dobar dio,
đed je davno otišao,
ne zna da se izrodio.

Za obraz se ti ne brini,
oni sasvim dobro znaju,
koliko je čojstvo tvoje,
zato tebi pare daju.

Izrod, izdajica i ostalo,
ako uzvik takav pane,
nemoj brigat, sam nijesi,
ima takvih na sve strane.

Uvijek aktuelan i precizan!
Vojislav Karas
Na žalost, tako je, dragi moj
druže.

Zorica Joksimović
Čestitamo ti na još jednoj
"uspješnici" kojom
hroničarski pratiš sva
društvena događanja, pa se
tvoja subotnja javljanja
mogu s punim pravom
nazvati "poetskim
kolumnama"! Bravo!

Dr Zoran Drašković
Odlična! Pravi opis naših
glasača!

Jelena Lopičić

A izbori kada prođu,
kupci onda dignu glavu,
potpuno su tada srećni,
kupili su robu pravu.

Sve je ovo igra, šala,
ma obične proste laži,
ovog kod nas niđe nema,
strogi zakon ođe važi.

Da li ti je neko reko

KRAH NARODA

Na Univerzitetu jedne zemlje,
brucoše čeka poruka jaka,
svima koji žele dobro svom narodu
u glavi će odzvanjat' riječ svaka.

Za uništenje naroda bilo kojeg,
ove pouke neka se svi šete,
ne trebaju atomske bombe,
niti dalekometne rakete.

Obrazovanje je ključ svega,
smanjiti kvalitet znanja svima,
dozvoliti prepisivanje
i varanje na ispitima.

Kad takvi ljekari liječe,
pacijentima je poznata šema,
na zadnje putovanje idu,
tu pomoći nikakve nema.

Inženjeri iz ovakve škole,
misle da dobro rade,
što dalje od njihovih djela,
jer se ruše takve zgrade.

Ekonomista s novcem barata,
treba da stvara više,
ovima iz prepisivačke škole,
iz ruka se novac briše.

Zamislite advokate i sudije,
kako tek oni dijele pravdu,
možete biti potpuno nevini,
s njima ste izgubili svaku nadu.

Kad obrazovanje doživi krah,
svuda isto pravilo važi,
cijeli narod doživi krah,
ostala viđenja obične su laži.

*Dobra...samo da pitam ima
li te poruke na našim
univerzitetima...*

Dejan Aleksić

*"Država neće mnogo
izgubiti ako obučar nema
pojma o svom zanatu;
jedino će Atinjani biti loše
obuveni. Ali ako vaspitači
omladine budu rđavo
izvršavali svoje obaveze,
onda će stvoriti pokoljenja
neznalica i poročnih ljudi
koji će upropastiti svu
budućnost otadžbine".*

Platon

Ovo na fonu pjesme.

Boro Milović

*Kakvu moćnu poruku nosi
pjesma! Fantastično!
Obrazovanje je ključ svega...*

Jelena Lopičić

*Bravo, "u sridu"!!! Tvoja
pjesma istinski svjedoči "šta
se ovo strašno sprema"! No,
da se to odavno sprema
govorio je i nezaboravni
Duško Radović: "Mnogi
nesposobni ljudi su daleko
dogurali. Ko je nesposoban
može raditi sve. Sposobni
rade samo ono što znaju".*

Dr Zoran Drašković

*Nazalost, sve istina, iako nisi
išao još dublje.*

Ramiz Hadžibegović

*Slka i prilika! Krah i očaj!
Lijepo si ovo složio!*

Zorica Joksimović

KAČAMAK

Da li ima možda neko,
ko kačamak nije jeo,
il' za njega nije čuo,
ja takvoga nijesam sreo.

Nekada su vrlo često,
kukuruzni jeli pravi,
nije bilo puno hrane,
al' su uvijek bili zdravi.

I danas se dosta traži,
ljudi hoće da probaju,
al' je teško naći prave,
da ga spremić dobro znaju.

U restorane naše slavne,
sa kuvarom svak se diči,
kad naručiš staro jelo,
pitaćeš se na šta liči.

Komercijala sve pokvari,
pa se jelo brzo sprema,
neke čudne vrste brašna,
s kukuruznim veze nema.

Imali smo jednom sreću,
ošetili ukus pravi,
i sad se o tome priča,
ima taj dan da se slavi.

Na skijanje kad smo bili,
dočeka nas baba Zaga,
već u poznim godinama,
ali osoba vrlo draga.

Kazasmo joj našu želju,
bilo bi nam jako milo,
bar jednom da večeramo,
kao što je nekad bilo.

*Eeeee... posle ove pjesme
voda mi na usta ode za
kačamakom...sjajno...baš si
me podsjetio na taj pravi
kačamak koga više teško
možemo naći...*

Dejan Aleksić

*Dok sam čitala, sjećala sam
se svoje prababe Jole (blizu
100 godina je živjela), kakav
je ona kačamak spremala...
E ovo se broji, kad te
emocije pjesme vrata na
neki lijep događaj...*

Jelena Lopičić

*Preljepo. Još i da voda krene
na usta. Imate pozdrav od
dvije Zore.*

Zorica Joksimović

*Sad tek kafenišemo i tvoju
poučnu pjesmu "begeni-
šemo"! Bravo! P.S. Dobro je
da nijesi upotrebio
današnjim generacijama
"stranu" riječ kačamalj!*

Dr Zoran Drašković

*Kačamak što je majka
pravila kad smo bili mali,
nikad mi nije uspio a i majki
je sad "teško" da ga
napravi.*

Nena Gazdić

Da li ti je neko reko

Ozari se i poskoči,
srećni su ovo za nju sati,
prilika je ovo sjajna,
tradiciji da se vrati.

Za kačamak treba snaga,
i iskustvo malo veće,
pravi skorup, oštro brašno,
dobra vatra, malo sreće.

Godine joj problem prave,
i s njima će da se bori,
kačamak će na vrijeme,
na trpezu da se stvori.

Odmah da vam pravo kažem,
presrećni smo stvarno bili,
ponosni na babu Zagu,
svi je redom izljubili.

„Ma nemojte đeco moja,
tu za mene tajne nema,
imala sam kad naučit',
kako se kačamak sprema“.

*Ovo ti nije trebalo. Gde ti je
duša? Da sam bliže, pa
hajde, al ovako ceo dan
creva će da rade...*

*Ramiz Hadžibegović
Ne samo djeca... mene je još
jedna oduševila, jer sam se
pronašla u njoj...*

*pogodićete:
Ja sam Zaga u našem
naselju.*

Za kačamak zadužena.

*Pravim ga ja za svoje
prijatelje po starom receptu
- koliko brašna toliko sira i
kajmaka. Oprostite što se
raspisah jutros... ali su Vam
pjesme baaaaš inspirativne.*

Dijana Janković

DUŠKO ILI DUŠKA

Od davnina čujem priču,
„Baš je dobro e moj Duško,
koliko si samo srećan,
što te majka rodi muško“.

Ko da me je neko pit'o,
možda sam htio biti Duška,
jer ne vidim te prednosti,
što mi je faca sasvim muška.

Stalno sam pod pritiskom,
„Hrabar i čvrst budi Duško“,
ko grubijan moram biti,
samo zato što sam muško.

Zavidjeti svako mora,
ošetljiva i nježna Duška,
ma sva sija od ljepote,
baš što nije faca muška.

„Da bi skren'o malo pažnju,
moraš mišiće vježbat Duško“,
ponavlja se stara priča,
„normalno je, ti si muško“.

Svima lako skrene pažnju,
kad prošeta divna Duška,
graciozno kad se njiše,
ne treba joj snaga muška.

Kad sagledam bolje stvari,
- razmišljao je često Duško,
srećniji bih mnogo bio,
da nijesam rođen kao muško.

Baš joj prija što gledaju,
zadovoljna je lijepa Duška,
njenoj sreći nema kraja,
što nije ko faca muška.

*Šuška se šuška da Duška
nije muška.*

Marijana Mitrović

*Vremena su došla teška, pa
se često pitamo da li je bolje
biti Duško ili Duška.*

Biserka Bogović

*Sjajno! Lijepa je i šaljiva i
dobra za razmisliti, što je
danas bolje biti! Divno.*

Jelena Lopičić

*Bravo Veso! Odmah je
čitam svojoj Duški. Odlična!*

Zorica Joksimović

*KRITI ILI NE KRITI -
PITANJE JE SAD?*

*Na hrabrosti čast ti svaka
"Džarnu" temu od meraka!*

*Jer pitanje boljeg spola
Uvijek zada puno bola!*

*Toj dilemi ide pride
Ono što svi danas vide:*

*Što će reći škola "bečka"
Kad i Duško ima dečka!?*

Dr Zoran Drašković

Da li ti je neko reko

ZLATARICE I LOVĆENSKI ZVONČIĆ

U Kotoru, starom gradu,
što vjekove mnoge pamti,
razne tajne i legende,
kad bi mogo da nam vrati.

Baš u njima bogastvo je,
ovaj grad ih dosta ima,
to je ono što nam treba,
dah prošlosti fali svima.

Četrnaesti vijek teče,
trgovina cvjeta prava,
vrijeme je za sposobne,
da se radom stiče slava.

Marko zlatar, zlatnih ruku
filigranske niti plete,
takav zlatar teško može,
nadaleko da se sreće.

Carske palate i dvorovi,
kraljice, prinčevi i princeze,
neobičnom ljepotom zrače,
jer ukrase Marko veze.

Bogastvo mu to donese,
sa Lucijom želi veće,
ne treba im izobilja,
već obične ljudske sreće.

Godinama čekali su,
dok se prava sreća javi,
Filomena na svijet stiže,
taj dan ima da se slavi.

*Diiiiivotaaaa, hvala Vesko. I
tebi Vesna što podeliš s
nama!*

Marijana Mitrović

*Wow, bezmalo istorija
Kotora!*

Ramiz Hadžibegović

*Pjesmom si, na najljepši
način, pokazao kako i mi
imamo "Zlatarevo zlato"!
BRAVO.*

Dr Zoran Drašković

*Emotivno rečeno! Mogu da
stvorim sliku u glavi... Znam
za legendu, bas je dirljiva, a
Vaša pjesma savršeno je
dočarava!*

Jelena Lopičić

*Ovo je prelijepo. Krasno.
Baš nas obraduješ subotom.*

Katarina Popović

*Lijep i osjećajan opis
legende pun emocija...*

Dejan Aleksić

*Čarobnjače lijepih riječi,
Što u pjesmu, priču savi,
neka cvjeta, nek liječi
Stih i riječ što objavi.*

Zorica Joksimović

Kao cvijet uzgajana,
u bogatoj bašti bila,
sva je nježna i lijepa,
kao prava gorska vila.

U Firencu poslaše je,
da njihova ljupka dika,
sve nauči kako treba,
da se radi dobra slika.

Svakog ljeta u Kotor je,
kod svojijeh boravila,
momcima je pogled krala,
ljepotica kao vila.

Otac Marko kupio je,
na Lovćenu blizu Kuka,
mjesto jedno sa koga će,
pejzaže crtat' njena ruka.

Što priroda zna da stvori,
to ne može niko više,
ovo mjesto ko atelje,
kičicom će da opiše.

Na sve strane pogled mami,
Lovćen sija u punom sjaju,
čarobna je Boka mila,
sve izgleda ko u raj.

Raspusta je dobar dio,
na tom mjestu provodila,
zaljubljena u ljepotu,
magična je vukla sila.

Da li ti je neko reko

U Firencu il' bilo kuda,
ljepotu ovu sobom nosi,
ne zaboravlja se pogled ovaj
i povjetarac u zlatnoj kosi.

Rastanak nikom ne pada lako,
suze i roditeljska tužna lica,
do sljedećeg ljeta čekat' treba,
da se vrati miljenica.

Ko je tada slutiti mogo,
sudbina je čeka kleta,
vratiće se ona kući,
znatno prije novog ljeta.

Do Marka i Lucije loš glas stiže,
snašla ih je muka golema,
za njihovu voljenu jedinicu,
na svijetu lijeka niđe nema.

Imučni Marko jedrenjak šalje,
Filomena da se u Kotor vrati,
kad je sudbina već tako htjela,
zajedno s njima nek' kući pati.

Pristade jedrenjak u kotorsku luku,
na obali roditelji srca slomljena,
vjerovat očima nijesu mogli,
kako sad izgleda lijepa Filomena.

Nijesu pred njom puštili suzu,
pojavi se Filomena blijedog lika,
da li je ovo stvarno moguće,
đe nestade ona predivna slika.

Smjestiše je u palatu staru,
sve što treba sluge će da rade,
svaku udobnost pružiše Filomeni,
iako su znali da nema nade.

Sljedeće jutro od kad je došla,
kad joj se već živjeti ne da,
moli oca na Lovćen da idu,
još jednom pravu ljepotu da gleda.

Željela je da slika pa pribor uze,
Marko sa poslugom odmah krenu,
nema toga što uradio ne bi,
da ispuni svaku želju njenu.

Makar na tren, ozari joj se lice,
kad viđe zagrljaj Lovćena i Jadrana,
iako je sasvim dobro znala,
uvenuće kao cvijet baš ovog dana.

Filomena kičicom piše,
najljepše slikarske note,
umjetničko djelo dušom stvara,
slika cvjetove, nestvarne ljepote.

Cvjetovi njeni ko zvončići pravi,
kad zadnji od njih na sliku stade,
potekoše suze niz blijedo lice,
lagano glava na sliku pade.

Kida se uvijek će je najtanje,
takvih je priča bilo dosta,
da li stvarno postoji Neko,
kad pupoljak ovaj ruža ne posta.

Da li ti je neko reko

Marko je često dolazio ođe,
prišeoćao se ćerkinog lika
nosio sa sobom zvonćića sliku,
zamišljao na stijeni kako slika.

U spomen na svoju ćerku,
na stijenu prosu zlatnu prašinu,
ali ni vrijeme ne lijeći rane,
bol i tuga nikako da minu.

Sljedeće godine na ovom mjestu,
nikao je zvonćić nestvarne ljepote,
potpuno isti kao kad je Filomena,
crtala svoje slikarske note.

Od tada pa sve do danas,
Lovćenski zvonćić stalno cvjeta,
okrutna sudbina nije joj dala,
da u njima uživa bar jednog ljeta.

Mjesto dobi novo ime,
Zlatarice svi ga zovu,
generacije su vodile računa,
da saćuvaju dirljivu legendu ovu.

Pjesma nastala na osnovu priće
“Legenda o nastanku imena Zlatarice i
Lovćenski zvonćić”, autora Božidara
Proroćića, književnika i publiciste.

Veselin Vesko Milović

ATRIBUTI

Oj Milice suđenice,
mora da ti nešto fali,
kad su tvoji odlučili
pa te meni lako dali.

Nemam para, nemam ništa,
a posao samo sanjam,
promaja bije na sve strane,
prsla kola uvijek ganjam.

Priuštit' ti ja ne mogu,
gospodskome tvome liku,
nešto bolje, otmenije,
od kućerka tužnu sliku.

„Ne brini se za to ništa,
sposobna je moja glava,
kad izgleda jako teško,
rješenja će naći prava“.

„Iskustvo je na mojoj strani,
još atributa kad mi snimi,
baš da vidim direktora,
koji neće da me primi“.

„Partiju ću da mijenjam,
kad gotovo i to bude,
slušaj što ti Mika kaže,
ima pos'o da ti nude.

„Ciljevi su moji jasni,
položaj se nama smije,
sad se može svašta radit,
ništa nije kao prije“.

*Mike zabrinu se, ovo u
pjesmi nisi ti!!!! Mislim
zbog atributa hahahaha. On
je genijalac!*

*Marijana Mitrović
Hahhaa, vrh je! Svaka čast!*

*Katarina Popović
Vesko, Vesko, đavolčiću
jedan, dobri ti ovi atributi.
Bravo, bravo.*

*Biserka Bogović
Da, da, sadašnja vremena
Vesko, mi nismo bili tako
sposobni.*

*Janina Buzaljko
Bravo majstore! Postaješ
opasno ubojit!*

*Zorica Joksimović
U kuću se sada vrnuh
I ostadoh baš bez daha,*

*Ma ostadoh i bez teksta
Koliko je Mike plaha!*

*Dr Zoran Drašković
Prava slika i prilika
današnjice. Mika koliko
hoćeš, svaka ista. Lijepo ste
ih opisali bogami, svaka
Vam je riječ zlatna!*

Jelena Lopičić

Da li ti je neko reko

„Fakultet ću da upišem,
nema ko ga više nema,
treba nešto malo para,
razrađena to je šema“.

„Fakultet i tebe čeka,
mogao si, da si htio,
tebi treba više para,
srednju nijesi završio“.

Sve si dobro osmislila
neće ništa da nam fali,
upornost se baš isplati,
sve od sebe mi smo dali.

Hvala tebi moja Mike,
ne bi gled'o pravog puta,
da ne bješe tvog iskustva
i obilnih atributa.

DA LI TI JE NEKO REKO – VESELIN VESKO MILOVIĆ

„Putujem put, prašnjav i žut – sve više
Lutam za morima toplim, u vjetrove, u kiše.
Jer dovoljan je da me opije daleki koji,
Drumovi dobri moji“!

Dušan Kostić

Kad u djeličku čovjekove ličnosti odveć dugo spava nekakav dar, grehota je ne probuditi ga, i navesti, da poput ptice prhne nebom poviše nas, isuviše visokim i širokim – dovoljno prostranim za let. Tako, od učionice do poetske misli poletješe riječi po pjesničkom nebu Veselina Veska Milovića. Putovale putevima sjećanja na djetinjstvo, đeda Gojka, učiteljicu, mali hor, bake i unuka, prvih časova, prozivke prvaka, ljubavnih zanosa, Jelene, Kornjače i zeca, Lisice i gavrana, i svih uzleta do Ravnoteže... lete daljinama u pohode, u Visine, u visine...širokim nebom pjesničke zbirke DA LI TI JE NEKO REKO. A putuje se iz najrazličitijih pobuda. Putuje poput Dušana Kostića za „pregršt nevine rose“ kad mu se javi „crven mjesec na čempresima“ i laste zacvrkuću „kroz snove“.

Ako neko svoj radni i životni vijek provede u učionici, kao nastavnik tehnike i informatike, onda teško može napraviti distancu od učenika, svog zvanja i zanimanja. Iz zaslužene mirovine, vraća se njima Vesko Milović, kroz svoje poetsko tkanje. Kroz riječ i pjesmu.

Njegov prvijenac, pjesnička zbirka DA LI TI JE NEKO REKO kiti peticom. Sadržajno podijeljen u pet cjelina: **Kad se šetim, Šta li može biti veće, Šta je ljubav zna li neko, U visine, u visine i Tu oko nas.**

Ono što ovo zbirku čini osobenom i jedinstvenom je zapravo

njena stuktura. Paralelno sa svojim poetskim izrazom, Vesko Milović je u okviru sadržaja knjige uvrstio: komentare, sugestije, kritike, kratke dosjetke, čak i neke odgovore u formi stiha date od strane pojedinih prijatelja. Poštovaoci i kolege upućivali su riječi podrške i snažili krila pri njegovom poetskom letu. Tako je, pri svakoj napisanoj pjesmi, postavljen komentar na istu u drugoj koloni. Zato, čini se, da Veskova poezija, sa svim objavljenim komentarima, je kao skup akorda u višeglasju pjevanja i življenja pjesničke riječi, kao lijepa pjesma labudova.

Godinama je Veselin Milović, sem vaspitno-obrazovnih i u kulturno-umjetničkim tokovima. Uređuje i postavlja sadržaje na sajtu Montenegrina.net sa dobrim odabirom svega što je najkvalitetnije na crnogorskoj kulturnoj sceni tokom cijele godine. Naizgled bi se reklo da je pišući, iscrpio čitavog sebe. Ali umjetnička i pjesnička riječ, kao najdublja čovjekova tajna iznenađuje. Milović je probudio svoj uspavani dar i smogao snage da „prevaziđe samoga sebe“ da iz sebe otvori sve prozore i kapije svoje duše, i da riječi njegove stihom lete tim prostranim pjesničkim širinama- nama u susret.

Prvi ciklus pjesama **Kad se šetim**, obuhvata stihove u kojima se čuje jak lirski huk gorskog potoka djetinjstva koji teče kroz prostor i vrijeme. Kada su riječi babe il' đeda bile melemne i medne, i „kroz priču mi prenosio,/šta je dobro, što ne valja“

Đedova je priča melem,
znatiželju nijesmo krili,
svi odreda, sve do jednog,
u uvo se pretvorili.

Milović stihom daje čulnost onog vremena kada su nečiji baba Kića i đed Gojko, imali veliki uticaj u vaspitanju djece, po

moralnim vrijednostima dobra, ili onako kako je Branku djedova riječ bila neprikosnovena u Ćopićevoj „Bašti sljezove boje“.

Đed me je često na nogu ljuljko,
pritom pričao priče razne,
“Kloni se onih što ništa ne rade,
njihove priče sasvim su prazne”.
/iz pjesme: Đed, baka i unuci/

To lijepo iskustvo predstavljeno je prije svega u muzici riječi i melodiji pjesme sa istaknutom kategorijom vremena, motivski bitnog elementa u svojoj imaginaciji.

Ono što daje prilog, još zanimljivijim u ovoj knjizi, je onaj drugi glas horskog pjevanja zbirke- glasovi i komentari prijatelja koji su mu bili podsticaj i podrška da napisano treba, nakon noćnog sna, doživjeti lijepo sunčano buđenje, to jest pogled u svjetlo dana zbirke DA LI TI JE NEKO REKO.

Jedan od komentara u stihu napisan od strane dr Zorana Draškovića izdvojiću kao podsticajan. U njemu govori da ga stihovi Veska Milovića vraćaju u „bosonogo djetinjstvo“ i podsjećaju da je „najljepše đачko doba“, te na pjesmu „Majčina škola“ u istom ritmu „gdje ja stadoh ti produži“, stihovima odgovorio prijatelju:

Prozivka nas tvoja sjeti
Kako srce zna da leti!
U davne nas dane vrati
Kad se prvi prvak prati
Na put dugi, na put brižni
Koji svrše baš podvižni
Koji luču dalje nose
Da se njima svi ponose!

[Al' nam žao baba-Kiće

I valjda se jošte miče
"Sekuriti" kad je tako
Postupio naopako!]
Dr Zoran Drašković

Napisano je u komentaru Draškovića da u Milovićevom "priručniku" za bake, đedove i unučad nijesu ni do koljena svi pedagoško-didaktički-metodološki priručnici, a poziva se na misao Duška Radovića: "Čuvajte mamu da vam duže traje!" – i dodaje, da se to odnosi i na bake i đedove!

Posebnošću i zanimljivošću kao kod Jovana Jovanovića Zmaja se ističu stihovane basne: „Ezop“, „Kornjača i zec“, „Lisica i gavran“ „Lisica i grožđe“ iz odjeljka **Šta li može biti veće.**

Poput stepenica ka nebu, kako bi djeca gledala na stihove koje se redaju u visine, ovi stihovi imaju ono poučno, preneseno i poetizovano značenje.

U njima se životinje,
ponašaju kao ljudi,
ma nijesu zbog tog srećne,
pogrešno se o njima sudi.
Često ćemo tako viđet,
šta lukava lija kuva,
i plašljivi zeko bježi,
a zli vujo ovce čuva.
/ iz pjesme „Ezop“/

Veselin Vesko Milović ovim stihovima alegorično slika zbilju i pjeva satiričnim prizvukom, u čijoj intonaciji se čuje eho poruka koje korenspondiraju sa neprolaznim moralnim i humanističkim vrijednostima:

„Moraš iz ovoga pouku izvući,
brini o sebi, budućnost gradi,
jer kad dođu vremena teška,
onaj ko radi, ne boji se gladi“.
/ iz pjesme „Cvrčak i mrav“/

ili “Pouka je sasvim jasna,
zbog nečega kad se pati,
nemoj tada to da kudiš,
jer ne možeš sve imati.
/ iz pjesme „Lisica i grožđe“/

Nezaobilazni motiv – ljubav, u trećem odjeljku knjige naslovljene (retorskim pitanjem) **Šta je ljubav zna li neko** prisutan je kao privilegovani.

Njegova ljubavna pjesma iz ovog odjeljka Da li ti je neko reko, je ponijela krunu naslovnice knjige. Ovdje je ljubav ispevana doživljeno iskreno, čežnjivo čisto i nepomućeno, sa dosta romantičarskih akcenata koje prepoznajemo u granicama ličnog, iskustvenog.

Da li ti je neko reko,
volim te od sebe više,
vilo gorska što osvajaš,
kako drugo da se piše.
/iz pjesme „Da li ti je neko reko“/

Motiv ljubav i ono da se „samo srcem dobro vidi“ se u ovoj pjesmi prožima neizrecivom tajnom koja se iskazuje zagonetno da to može biti ljubav prema domovini, ženi ili zemlji. To nije svođenje računa s vremenom i svojom generacijom, već, to je konceptijski jedan osmišljen i emocijom obojen pjesnički put, kojim Vesko

užurbano hodi te pred licem vremena sve nas poziva na dijalog.

Jedna od osobenosti Veska Milovića je, od učenika dobijen nadimak, Super Mario. Ako znamo da je Super Mario još od 1992. kao glavni antagonist i kulturni karakter postao lektira za game industriju i osvajao srca svih, onda ne čudi što su učenici dodijelili baš taj nadimak svom nastavniku. Super Mario super poetično se susreće sa stvarnošću, u svojim poetskim predjelima, osluškuje glas svoje intime i svog unutrašnjeg bića, te stihom korenspondira kao alatkom pogleda na svijet oko sebe.

Raznorodne vremenske horizontale i retrospekcije uvezane su za ovo pjesničko kazivanje u dijelu zbirke pod naslovom: **Tu oko nas**. Vrijeme svjetonazora lirskog subjekta i novije generacije sa svim refleksijama i posljedicama, prilikama i odnosima koje je nova stvarnost donijela kao izdanke novokomponovane stvarnosti je naslikano pokatkad, ironijom i sarkazmom. Njima se, sa lijepom dozom humora pjesnički iskazuje Milovićeva kritika na spomenuto, pa i na svoj račun u odnosu na datost.

U Dom zdravlja idem rado,
zašto sestre stalno kude?
Obožavam krv kad vade,
ili pomoć drugu nude.

Čekanje mi pada lako,
baš nijedna vijest „loša“,
kad prozovu da sam na red,
zaboravim što sam doša.

/iz pjesme- "Sve je to u glavi"/

Zapaža se u prvom planu da lirski blago, kuca bilo pjesničke riječi Veska Milovića i da je čujna melodičnost i ljepota stvaralačkog izraza u njegovim stihovima, a iz drugog plana pjesme izranjaju

značenja koja konotiraju sa ovim i onim vremenom, društvenim prilikama, raspoloženjem, neumitnim tokom vremena, nekad, kroz humor i ironiju data šira slika društvenih zbivanja i nepravdi.

Svakako, Milović nema čega da se plaši, niti da postavi sebi pitanje šta je radio pred licem vremena. Radi i uradio mnogosti i na obrazovnom, stvaralačkom i kulturno-umjetničkom planu. Može samo da se priupita kao u stihovima:

„Da li ti je neko reko,
da li može ovog ljeta,
ova ruža neubrana,
u mom vrtu sad da cvjeta“...
Može!

Pjesnička riječ pjesničke zbirke DA LI TI JE NEKO REKO, kao ruža rascvjetana, zadugo cvjetaće u vrtu lijepih poetskih riječi pred svim našim konačnostima i neizbježnostima, sa naznakom da, oni koji iza sebe ostavljaju trag popločan riječima imaće zalag „da im zemni prah neće otići ni u čem“.

Jula 2023.

Prof. Zorica Joksimović

SADRŽAJ:

Kad se šetim!

BABA KIĆA	9
MAJČINA ŠKOLA	10
PROZIVKA PRVAKA	12
PRVA DVA ČASA	14
ĐED GOJKO	17
ŽELJE RODITELJA	21
ĐED, BAKA I UNUCI	22
RAVNOTEŽA	24
UČITELJICA	25
MALI HOR – AUDICIJA	26
POŠTOVANJE	30
MALI ANŠTAJN.....	33
KARAKTER	35
HIGIJENA	37

Šta li može biti veće

EZOP	41
CVRČAK I MRAV	43
KORNJAČA I ZEC	45
LISICA I GAVRAN	47
LISICA I GROŽĐE	49

Šta je ljubav zna li neko?

NJOJ	53
ŠTA JE LJUBAV?	54
JELENA	55
DA LI TI JE NEKO REK'O	56
ALBIN VIR	57
UGARAK	61

U visine, u visine!

NEDOUMICE	65
UZ(LET) RIJEČI	67
MEDITERANSKI GOSPAR	68

UMJETNOST	69
RIZNIČAR	71
POEZIJU SLIKOM PIŠE	72
Tu oko nas	
TREĆE DOBA	75
SVE JE TO U GLAVI	76
KOMŠINICA	78
DA LI JE iPhone?	79
KAD JE LJETO I VRUĆINA	80
PRIVREDA	81
ODLUČILA OVCA JEDNA	82
CVRČAK I MRAV (za više upućene)	85
BAŠ BIH BIO JAKO SREĆAN	87
PROCES	88
OTVARANJE IZLOŽBI	89
PRAVA LJUBAV	93
SOJ	94
KAD ZAVRTI I ZACIMA	95
NAUKA	97
STATUS	99
NEKAD I SAD	101
KAD JE ŠKOLA BILA ŠKOLA	103
IZBORI	105
KRAH NARODA	107
KAČAMAK	108
DUŠKO ILI DUŠKA	110
ZLATARICE I LOVĆENSKI ZVONČIĆ	111
ATRIBUTI	116
RECENZIJA	119
BIOGRAFIJA	129

BIOGRAFIJA

Veselin Vesko Milović rođen je u Nikšiću sredinom prošlog vijeka. Ima 56 godina škole od čega 40 u nastavi. Decenijama aktivan u nevladinom sektoru. Pokrenuo i uređivao više internet portala. Dvije decenije učestvuje u radu, a zadnje decenije i kao glavni urednik jedinstvenog internet portala za prezentovanje crnogorske umjetnosti, kulture i nasljeđa Montenegrina.net. Živi u Budvi.

Autor o sebi:

Sklonost ka pisanju je uočena relativno kasno. Nijesam nešto posebno radio na njenom razvoju, ali eto nekako je sve samo došlo. Za razliku od mnogih, pisanje nijesam počeo još u vrtiću, jer ih tada nije bilo. Malo sam imao prilike da slušam poeziju i da se tako javi želja za pisanjem, jer u vrijeme mog odrastanja aktuelno je bilo preživljavanje. Kasnije, rastao sam uz pjesme Vita Nikolića i Miladina Šobića. Prve dečije pjesme napisao sam devedesetih godina. Napravio pauzicu od jedne decenije. Potom sam krenuo u obilazak Crne Gore, nakon čega su nastali, kako čitaoci kažu, vrijedni putopisi. Zaradio bruh i operisan. Tokom liječenja nastao dramski tekst „Priče o bruhu i oko njega“, koji je ocijenjen kao veoma poučan i koristan, ne samo za „nosioce“ bruha, nego i za one koji će ga dobiti. Srećan što je korona prišla kraju, a penzija se veoma primakla, nastavio sam da pišem pjesme. Tako je bilo sve dok nijesam primio prvu penziju. Kad sam vidio njen iznos, razmišljam da pređem na pisanje tužbalica.

Da li ti je neko reko

CIP- Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-8978-0-2
COBISS.CG-ID 28194052

ISBN 978-9940-8978-0-2

9 789940 897802

